ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਥਾ

ਕ੍ਰਿਤ

ਕਵੀ ਬਾਬਾ ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ
(ਭਾਈ ਜੈਤਾ ਜੀ)

☬ਦਮਦਮੀਟਕਸਾਲ☬

ਏਸੇ ਕਲਮ ਤੋਂ :

1. ਗੁਰੂ ਕੇ ਬੇਟੇ
2. ਜੀਵਨ ਦਰਪਣ ਭਾਈ ਸੰਗਤ ਸਿੰਘ ਜੀ
3. ਸ਼ਹੀਦ ਬਾਬਾ ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਜੀ
4. ਬਾਬਾ ਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬੰਗਸੀ ਜੀ
5. ਬਾਬਾ ਲੰਗਰ ਸਿੰਘ ਜੀ
6. ਜਥੇਦਾਰ ਧੱਕੜ ਸਿੰਘ ਜੀ
7. ਜਥੇਦਾਰ ਗੌਂਦੜ ਸਿੰਘ ਜੀ
8. ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਨਰਵਾ ਜੀ
9. ਅਕਾਲੀ ਫੂਲਾ ਸਿੰਘ ਜੀ
10. ਜਥੇਦਾਰ ਨਿਬਾਹੂ ਸਿੰਘ
11. ਰਾਜਾ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਗੈਬਾ
12. ਜਥੇਦਾਰ ਬੋਤਾ ਸਿੰਘ ਗਰਜਾ ਸਿੰਘ ਜੀ
13. ਚੇਤਨਾ ਮਾਰਚ

ਸੰਪਾਦਕ :

14. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਥਾ : ਮੂਲ ਪਾਠ ਸਟੀਕ ਤੇ ਸ਼ਬਦਾਰਥ ਸਹਿਤ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜੀ ਰੂਪ – ਵੱਡਾ ਸਾਇਜ਼

ਸੰਪਾਦਕ

ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਕਾਰ ਸੇਵਾ ਵਾਲੇ

ਸੁਖਪਾਲ ਕੌਰ ਐਮ.ਏ. ਬੀ.ਐਡ.

ਮਕਾਨ ਨੰ: 123, ਸੈਕਟਰ 45-ਏ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ

ਫੋਨ: +91-172-2602586

ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ : ਜੂਨ 2006

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ

ਸ਼ਹੀਦ ਬਾਬਾ ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਿਦਿਅਕ ਅਤੇ ਭਲਾਈ ਟਰੱਸਟ (ਰਜਿ.)

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸੀਸ ਮਾਰਗ ਸਾਹਿਬ, ਸੈਕਟਰ 53, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ।

+91 98145 75196, 93169 08616, 98141 01630,
94170 03268, 94174 18591, +91-172-2694383

Printed at : SAVITAR PRESS, Plot No.160, Ind. Area-II, Chandigarh. Ph.: 0172-5075710, 3062163

ਸਮਰਪਿਤ

ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਹਾਨ ਸੰਤ ਸਿਪਾਹੀ ਅਤੇ ਮਾਨਵਤਾ ਦੇ ਰਾਖੇ ਪਰਮ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਾਬਾ ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਦਸਤਾਰ ਤੇ 22-23 ਦਸੰਬਰ 1704 ਈ. ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਚਮਕੌਰ ਗੜ੍ਹੀ ਵਿਖੇ ਕਲਗੀ ਸਜਾ ਕੇ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਥਾ ਕ੍ਰਿਤ ਕਵੀ ਬਾਬਾ ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ (ਭਾਈ ਜਯਤਾ)

ੴ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਹੈ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਥਾ ਲਿਖਿਯਤੇ

ਸਵੈਯਾ

ਆਦਿ ਨ ਅੰਤ ਨ ਰੂਪ ਨ ਰੰਗ ਨ
ਨਾਮ ਨ ਠਾਮ ਨ ਜਾਤ ਲਖੇ ਹੈ।
ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਨਾਹਿਨ
ਮਰਨ ਨ ਬਰਨ ਨ ਜੋਨਿ ਭਰਮੇਯ ਹੈਂ।
ਟੇਕ ਅਟੇਕ ਇਕਾਗਰ ਸੁਰਪਤਿ
ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਕਰਤੀ ਕਰਤੇਯ ਹੈਂ ।
ਏਕੁ ਅਕਾਲ ਅਮੂਰਤ ਸੈਭੰ
ਜੋਤਿ ਸ੍ਰੀ ਪਦਮਾਪਤਿ ਵੇ ਹੈਂ ॥੧॥

Sri Gur Katha By The Poet Baba Jiwan Singh (Bhai Jaita)
Ek Onkar Sri Satgur Ji Ki Fateh Hai, Sri Gur Katha Likhiate

Swaiyya

He is without beginning or end; nor
has he any form or colour.
His name and abode and caste are unknown
He has no parents; nor has he any sons or relatives.
He does not die; nor does he wonder in various lives.
He is all alone without any support god Indra
Considers His support as the most beautiful.
He is timeless, formless and self-existent.
He is embodiment of light and the sole eternal God (1).

ਸਵੈਯਾ

ਗੁਰ ਸਿਖ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਸੁਨਹਿ
ਅਰ ਸੁਨ ਉਪਦੇਸ ਸੋ ਮਨਹਿ ਬਸਾਵੈ ।
ਕੂੜ ਕਲੇਸ ਮਿਟੈਂ ਭੈ ਤਾ ਕੇ
ਨਿਜ ਘਰ ਹਰਿ ਕੋ ਦਰਸਨ ਪਾਵੈ ।
ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਰ ਕੋ
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਰਮ ਸਭ ਜਾਵੈ ।
ਧਿਆਨ ਧਰਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਕਰਿ
ਆਪ ਤਰਹਿ ਜਨ ਲੋਕ ਤਰਾਵੈ ॥ ੨ ॥

Swaiyya

The Sikhs of the Guru listen to his teachings
And take impression of his teachings on their minds.
Those Sikhs lose falsehood, suffering and fear.
They take the glimpse of God in their minds.
They are blessed with good sense and discriminat ion
By the grace of God their misconceptions are removed;
With full attention they concentrate on Gur–shabad,
They earn salvation for themselves as well as for other people(2).

ਸਵੈਯਾ

ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਨ ਬੰਧਨ ਜਿਸ ਕਾ
ਅਰ ਸਬਦਿ ਗੁਰਿ ਚੀਤ ਟਿਕਾਇਆ ।
ਤਿਹ ਨਰ ਮਾਰ ਲਿਉ ਜਮ ਹਉਂ ਕਾ
ਗੁਰਿ ਸਬਦਿ ਅਭਿਮਾਨਿ ਮਿਟਾਇਆ ।
ਭੂਤ ਭਵਿਖ ਭਵਾਨ ਕਾ ਸੰਸਾ
ਚੂਕ ਗਇਓ ਗੁਰ ਮਨਹਿੰ ਬਸਾਇਆ।
ਲਾਗ ਗਇਓ ਮਨ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਮਹਿੰ
ਭਰਮ ਗਇਓ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੩॥

Swaiyya

The men whose minds are attached to Gur-shabad,
Are able to conquer the monster of ego.
The Guru's shabad annihilates their vanity.
Their misgiving of the past, the future and the present,
Is removed when they install the image of the Guru in their minds
Their minds get attached to holy feet of the Guru.
Freed from all illusions they meditate on the Supreme God (3).

ਸਵੈਯਾ

ਦੀਨ ਦਿਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕਰੁਣਾਨਿਧਿ
ਭੇਦ ਕਿਨਿਹਿੰ ਕਿਛੁ ਤੋਰ ਨ ਪਾਇਓ ।
ਧਰਨ ਗਗਨ ਨਵਖੰਡ ਮਹਿੰ ਕਿਹ ਕਰ
ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰ ਜੋਤਿ ਜਗਾਇਓ ।
ਕਿਮ ਕਰ ਜਾਨ ਸਕਹੂੰ ਪ੍ਰਭ ਤੋ ਕਹਿ
ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਨ ਜਨ ਭੇਦ ਨ ਪਾਇਓ ।
ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਨ ਬਹੁ
ਭਾਲ ਥਕੇ ਕਿਛ ਹਾਥ ਨ ਆਇਓ ॥੪॥

Swaiyya

O' you merciful and kind to the humble and embodiment of pity, compassion
Nobody has ever known your secrets.
How did you light every particle on the earth?
In the sky and in the nine regions.
How can I know your mysteries;
O' God, when gods, the men and the Saints have known nothing about it?
The Vedas, the Puranas and the holy Quran,
Have tried hard but gained nothing (4).

ਸਵੈਯਾ

ਸਤਿ ਸੁ ਕਰਮਹਿ ਸਤਿ ਸੁ ਸਰਮਹਿ
ਸਤਿ ਸੁ ਧਰਮਹਿ ਸਤਿ ਸੁ ਬਾਣੀ ।
ਸਤਿ ਸੁ ਜੀਵਨ ਸਤਿ ਸੁ ਮਰਣਾ
ਸਤਿ ਸੁ ਖਾਣ ਅਖਾਣ ਔ ਖਾਣੀ ।
ਸਤਿ ਸੁ ਨਾਮ ਅਠਾਮ ਸਭਾ ਸਦ
ਸਤਿ ਸੁ ਜੀਵਨ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਣੀ ।
ਸਤਿ ਸੁ ਕਾਲ ਅਕਾਲ ਅਕਥਨੇ
ਸਤਿ ਸੁ ਸ੍ਰਿਸਟ ਦ੍ਰਿਸਟ ਵਖਾਣੀ ॥੫॥

Swaiyya

His deeds and labour are true,
His religion is true and so are his words.
This life as well as the death are true.
Equally true are the food and drink and the distribution of the creatures;
True as well as are the names and places and the various assemblies.
True are the visible modes of life;
And similarly true are the time and indescribable eternity.
The whole creation comprising the visible and describable things is true (5).

ਸਵੈਯਾ

ਜਲ ਬਿਨ ਜੀਵਨ ਹੋਹਿ ਨ ਕਬਹੂੰ
ਗਰਭ ਮਹਿੰ ਜੀਵ ਕਉ ਗਿਆਨ ਨ ਹੋਹਿ ਹੈਂ ।
ਜਿਵ ਚਿੰਤਨ ਬਿਨ ਚੀਤ ਨਾ ਹੋਇ ਹੈਂ
ਅਰ ਚਿੰਤਨ ਬਿਨ ਜਨਮ ਨ ਕੋਇ ਹੈਂ ।
ਇਵ ਜਨਨੀ ਧਰਨੀ ਚਿੰਤਨ ਕੀ
ਚਿੰਤਨ ਜੀਵ ਕੈ ਚਿਤ ਕੀ ਲੋਇ ਹੈਂ ।
ਅਰ ਸਭ ਚਿੰਤਨ ਧਰਨ ਤੇ ਹੋਹਿ ਹੈ
ਤਾਂ ਕਰ ਧਰਨੀ ਜਨਨੀ ਗੋਇ ਹੈਂ ॥੬॥

Swaiyya

Without water there has never been any life,
Similarly, the creatures in the womb have no consciousness.
Just as there can be no mind without reflection
And there can be no life without thinking;
This earth is the mother of all thoughts,
And the reflection is the light of a being's mind.
All the reflections take place on this earth,
That is why the earth is called the mother (6).

ਸਵੈਯਾ

ਦਿਨਸ ਕਉ ਜਨਮ ਸਮਾਨਹਿ ਜਾਨਹਿ
ਰਾਤ ਕਉ ਮੌਤ ਕੈ ਸਮਸਰ ਮਾਨੈ ।
ਦਿਨਸ ਔ ਰਾਤ ਕੀ ਖੇਲ ਮਹਿ ਸਬ ਹੀ
ਖੇਲਤ ਹੈ ਜਗ ਏਕੁ ਸਮਾਨੈ ।
ਕਰਮਨ ਕੈ ਲੇਖੈ ਕੈ ਕਾਰਣਿ
ਜੋਨਿ ਗਰਭ ਏਹੁ ਜੀਵ ਭਰਮਾਨੈ ।
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਭਾਣੈ ਤੈ ਨਾਮ ਜਪਿਓ ਜਿਨਿ
ਆਪ ਤਰੈ ਪ੍ਰਵਾਰ ਤਰਾਨੈ ॥੭॥

Swaiyya

The day should be known equal to life,
The night is considered equal to death;
In this game of nights and days all the creatures are engaged.
The whole universe is playing in the same way.
Since the account of one's deeds is calculated, this creature roams in his different lives.
He who remembers the name of God, by His grace
Attains salvation for himself as well as his family (7).

ਸਵੈਯਾ

ਕੀਟ ਪਤੰਗ ਬਹੁ ਬਾਰ ਲੀਆ ਬਪੁ
ਪਸ ਪਸੂ ਜਨਮਹਿ ਭਰਮਾਯੋ ।
ਬਹੁ ਬਾਰ ਭਏ ਨਰ ਨਾਰਿ ਕੁਟੰਬਨ
ਅਧਿਕ ਕੀਏ ਪੁਨ ਛੋਰ ਪਠਾਯੋ ।
ਮਾਤ ਗਰਭ ਬਹੁ ਬਾਰ ਲੀਏ ਪੁਨ
ਗਰਭ ਮੂਏ ਨਹਿ ਮਾਤ ਦਿਸਾਯੋ ।
ਪੁਨ ਆਰਜ ਕੀਨ ਕਭੀ ਯਦਪਿ
ਤਦਪਿ ਬਹੁ ਬਾਰ ਅਪੂਰਣ ਪਾਯੋ ।।੮।।

Swaiyya

Many a time I took the form of insects and moths.
Similarly, I roamed in different lives as an animal.
Many a time I was born as a human being and reared a family.
I had numberless relatives whom I left at length;
Many a time I was conceived in the mother's womb,
And died there without seeing my mother,
A number of times I got a new life;
But every time it remained incomplete (8).

ਸਵੈਯਾ

ਰਾਖ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ਦੇਹੁ
ਏਹੁ ਬਾਰ ਨ ਜਨਮ ਅਕਾਰਥ ਜਾਇ ।
ਪਿਤ ਮਾਤ ਕੁਟੰਬ ਕਉ ਰਾਖੁ ਲੇਹ ਪ੍ਰਭ
ਰਾਖੁ ਲੇਹੁ ਸੁਤ ਜਨਨੀ ਮਾਇ ।
ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੁ ਲੇਹੁ ਨੇਹੁ ਜਿਹ ਕੀਨਸ
ਅਰ ਰਾਖੁ ਲੇਹੁ ਬਰ ਸਤ੍ਰ ਸੁਹਾਇ ।
ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੁ ਲੇਹੁ ਸੰਗ ਸਾਥ ਚਲੇ ਜਨ
ਰਾਖੁ ਲੇਹੁ ਮਧਿ ਤੇ ਤਜ ਆਇ ॥੯॥

Swaiyya

O' God this time bless me with your name,
So that this life does go waste.
Take care of my parents and family, O'Almighty;
Protect my sons as well as my mother who produced me.
O'God, protect those whom I loved;
And also protect those who were my enemies
O'God, protect those who kept company with me.
And also save those who parted midway (9).

ਸਵੈਯਾ

ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਹੁ ਸਖਾ ਕਿਸੋਰਨ ਕਉ
ਜਿਨ ਸੋਂ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਮੰਗਲ ਗਾਇ ।
ਰਾਖਹੁ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰ ਜਨ ਬਿਦਿਆ ਕੈ
ਜਿਨਿ ਬਿਦਿਆ ਦਾਨ ਦੀਓ ਹਰਖਾਇ ।
ਰਾਖੁ ਲੇਹੁ ਮਮ ਸਤ੍ਰਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ
ਰਾਖੁ ਲੇਹੁ ਫੁਨ ਮਿਤ੍ਰ ਸਦਾਇ ।
ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਹੁ ਦੁਰਜਨ ਸਜਨਿ ਕਉ
ਜੋ ਮਿਤ੍ਰ ਰੂਪ ਅਰਿ ਸੋਂ ਮਿਲ ਜਾਇ ॥੧੦॥

Swaiyya

O' Almighty, lend protection to the companions of my youth.
Alongwith whom I sang your psalms;
Kindly protect all my teachers,
Who happily imparted knowledge to me.
O' God, take care of my enemies,
Who later became my friends.
O' God take under your care the evil as well as good men,
Who were my friends but joined with my enemies (10).

ਸਵੈਯਾ

ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੁ ਲੇਹੁ ਮਹਿਖਨ ਗਊਅਨ ਕਉ,
ਜਿਨਿ ਦੁਗਧ ਦੀਆਂ ਅਰ ਚੀਤ ਅਘਾਏ ।
ਰਾਖਹੁ ਪ੍ਰਭ ਗੋਪ-ਗੋਪਾਲਨ ਕਉ
ਦਹਿ ਨਾਖਨ ਕਿਰਤ ਕਰਹਿ ਹਰਖਾਏ ।
ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੁ ਲੇਹੁ ਸਗਰੇ ਤਰਵਰ ਬਨ
ਫੂਲ ਲਿਖੇ ਫਲ ਬਹੁਤ ਸਿਮਟਾਏ ।
ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੁ ਲੇਹੁ ਅੰਨ ਭੋਜਨ ਕਉ
ਸਿੰਧੁ ਜੀਵ ਜੋ ਜਲ ਥਲ ਤਲ ਰਹਾਏ ॥੧੧॥

Swaiyya

O' God, protect those buffallows and cows;
Who gratified me with their milk.
Take care of those cowherds and cowherdesses,
Who happily earned their living by the sweat of their brow.
Similarly, lend protection to all the trees and forests;
Which provided beautiful flowers and fruits.
O' God, also save the food and the grains,
Which are consumed by the creatures on the land and in the sea(11).

ਸਵੈਯਾ

ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੁ ਲੇਹੁ ਚਿਤ ਜੀਵ ਜਿਤੇ
ਧਰਨੀ ਧਰ ਮੇਰੂ ਔਰ ਤਲਾਏ ।
ਜਲ ਥਲ ਮਹੀਯਲ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੁ ਲੇਹੁ
ਅਰ ਰਾਖੁ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭੰਜਨ ਰਾਏ ।
ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਹੁ ਗੰਧ ਸੁਗੰਧ ਸਬਹਿ
ਅਰ ਧੌਲ ਖਿਪਾ ਰਾਖਹੁ ਜਗ ਮਾਏ ।
ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਹੁ ਉਗਵਣ ਆਥਵਣਿਹ
ਔਰ ਰੁਤ ਕਰੁਤ ਸਬਹਿ ਬਨ ਸਾਏ ।੧੨.।

Swaiyya

O' God, protect all the creatures,
Who live on the land or under the Sumer mountain.
Take care of them in the ocean, on the land and in the sky;
During the raging storms and cyclones.
Take in your protection all the smells and fragrances,
As also the dhaul (The bullock) which exists in the world.
O' Almighty, Preserve the sun-rise, the sun-set,
As also the good and bad season (12).

ਸਵੈਯਾ

ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੁ ਆਕਾਸ ਪਾਤਾਲ ਸਬਹਿ
ਜਲ ਥੰਡ ਅਖੰਡ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਸਬਾਇ ।
ਰਾਖਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸਸੀ ਅਰੁ ਸੂਰ ਸਬਹਿ
ਜਿਨ ਸਬਦ ਸੁਣਹਿ ਅਰ ਹੁਕਮ ਬਜਾਇ ।
ਰਾਖਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰ ਸਬਹਿ ।
ਜਿਨ ਕਾਰਨ ਨੂਰ ਅਤਿ ਮਨ ਭਾਇ ।
ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਸ੍ਰਿਸਟੀ ਰਾਖੁ ਸਬਹਿ
ਜਯਤਾ ਜਨ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੀ ਪਾਇ ॥੧੩॥

Swaiyya

O' Almighty, protect all the skies and neither domains
As also all the oceans, regions and indivisible universe.
Protect all the moons and the suns who listened to your words and carried out your orders.
Preserve the mists and darkness,
On account of which the light has its appeal.
Ocean of mercy, protect all creation,
So that all beings therein get salvation (13)

ਸਵੈਯਾ

ਬਹੁ ਬਾਰ ਭਏ ਪੰਖੀ ਜਲਚਰ
ਜਲ ਅੰਭ ਬਸੈ ਕਰ ਬਾਸ ਬਨੈਲਾ ।
ਪਾਤਾਲ ਕੋ ਜੀਵ ਬਹੁ ਬਾਰ ਭਯੋ
ਬਹੁ ਬਾਰ ਆਕਾਸ ਭ੍ਰਾਮੰਤ ਰਹੇਲਾ ।
ਬਹੁ ਬਾਰ ਤਰ੍ਰ ਨਿਰਮਾਇ ਭਏ
ਮਮ ਜੀਵ ਅਤਿ ਨਿਜ ਖੋੜਿ ਬਸੈਲਾ ।
ਸਰਨਯ ਸਰਨਾਗੈ ਸਰਣਿ ਸੂਰ
ਜਯਤਾ ਜਨ ਸਰਨ ਅਨੰਤ ਰਖੈਲਾ ॥੧੪॥

Swaiyya

Many times the birds and the beings of water.
Inhabited the sky and the ocean respectively
Many a time I became a being of the nether world,
And many time my spirit in the form of a tree,
Has existed in this world,
Now Jaita has come to the protection of a hero;
May he ever keep him in his protection (14)

ਦੋਹਿਰਾ

ਜਯਤਾ ਪ੍ਰਭੂ ਸਰਣਾਗਤਿ
ਪੂਰਨ ਹੋਵਹਿ ਕਾਜ ।
ਮੁਖ ਊਜਲ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਉਂ
ਰਾਖੁ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਜ ॥ ੧੫॥

Dohira

Jaita is now in the protection of Almighty protector,
O' God save my honour so that I go to my heavenly abode honourably
(15)

ਉਸਤਤਿ

ਸਵੈਯਾ

ਪ੍ਰਿਤਕ ਜੋਤ ਅਨਾਹਤ ਜੋ
ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਅੰਗਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਈ ।
ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਤਿਸ ਦ੍ਰਿਗ ਤੀਸਰ ਕੋ
ਰਿਦ ਅਮਰਦਾਸ ਦੀਓ ਰੁਸਨਾਈ ।
ਰਿਦ ਸਾਂਤ ਸੁ ਭਾਸਤ ਜੋਤਿ ਸੋਊ
ਅਤਿ ਹਰਖ ਅਨੰਦ ਰਹਯੋ ਲਿਪਟਾਈ ।
ਤਿਹ ਜੋਤਿ ਸਨਾਤਨ ਗੁਰ ਤੀਸਰੁ
ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾਸ ਲਿਲਾਟ ਕਰਾਈ ॥੧੬॥

Admire Swaiyya

The celetial light of God,
Was inherent in Guru Nanak and Guru Angad
Guru Angad bequeathed his third eye,
And enlightened Guru Amar Dass's mind
That light bestowed peace,
Joy and bliss on the third Guru.
The third Guru passed on that light,
To the soul of Guru Ramdas (16).

ਸਵੈਯਾ

ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜਗ ਤਾਰਣ ਕੋ
ਗੁਰੂ ਅਰਜਨੁ ਬਯਾ ਜਸੁ ਭਾਲ ਦਿਖਾਈ ।
ਗੁਰੂ ਅਰਜਨੁ ਬੋਹਿਥ ਬਾਣੀ ਕੈ
ਬੋਹਯੋ ਜਿਨ ਸੁਰ ਨਰ ਗਣ ਸਮੁਦਾਈ ।
ਸਿਖਨ ਕਉ ਨਾਮੁ ਕਾ ਦਾਨ ਦਿਓ
ਧੁਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅਤਿ ਊਚ ਚਲਾਈ ।
ਜਿਹ ਨੀਕ ਸੁਨੀ ਚਿਤ ਲਾਇ ਧੁਨੀ
ਛੁਨ ਗਰਭ ਨਹਿ ਪਾਯੋ ਦੁਖਦਾਈ ।।੧੭।।

Swaiyya

Guru Ramdas, to grant salvation to the world,
Placed that light into Guru Arjan;
Guru Arjan was the harbinger of Gurbani,
He captivated both men and gods with his sacred bani,
He blessed the sikhs with naam ;
And sang it at a loud pitch.
Whosoever listened to the bani attentively,
Was released from the painful web of life and death (17).

ਸਵੈਯਾ

ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰਤਖ ਹਰੀ
ਜਿਨ ਦੀਨ ਦੁਖੀ ਕੋ ਕਸਟ ਹਟਾਈ ।
ਨਹਿ ਅੰਤ ਸਮੈ ਯਮ ਦੀਨ ਕੀਆ
ਜਪਯੋ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜਿਨਿ ਰਘੁਰਾਈ ।
ਸੁਭ ਮਸਤ ਨਿਹਾਰ ਛਠਮ ਗੁਰ ਕਾ
ਮਨ ਪਾਇਸ ਸਾਂਤਿ ਰਿਦੈ ਰੁਸਨਾਈ ।
ਬਢ ਬੀਰ ਔ ਸੰਤ ਮਹੰਤ ਗੁਰੂ
ਧਰ ਧਰਮ ਕਰਮ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੧੮॥

Swaiyya

Guru Har Gobind was the evident incarnation of God;
He alleviated the suffering of the sufferers.
They were not troubled by their death at length,
Whosoever remembered Guru Har Gobind.
On seeing the graceful face of the sixth Master,
His mind got peace and light ;
He was a great hero and a Saint,
Who maintained the honour of religion and morality (18)

ਸਵੈਯਾ

ਹਰਿ ਰਾਇ ਗੁਰੂ ਕਰ ਜੋਰ ਬੰਦੋ
ਪ੍ਰਭ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਜਿਹ ਦੀਓ ਬਤਾਈ ।
ਨਹਿ ਜੋਰ ਨਰਨ ਕਉ ਜੋਰਨਿ ਕਉ
ਜਿਹ ਸੂਤ ਪ੍ਰਭੂ ਨਿਜ ਕਰ ਤਿਰਕਾਈ ।
ਸਬ ਬਿਘਨ ਬਿਨਾਸ ਭਏ ਤਿਸਕੇ
ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਗੁਰੂ ਜਿਨ ਲੀਓ ਮਨਾਈ ।
ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਗੁਰੂ ਉਜਲ ਆਤਮ ਹਹਿੰ
ਜਿਨਿ ਦਰਸ ਕੀਆ ਫਲ ਮੁਕਤੀ ਪਾਈ ।੧੯।।

Swaiyya

I appeal to Guru Hari Rai with folded hands,
Who is capable doing anything,
It is only God who empower them.
They can overcome their hurdles,
Only if they can please Guru Har Krishan,
Guru Har Krishan has an enlightened soul.
Those who see him get salvation as a reward (19)

ਸਵੈਯਾ

ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸੁ ਜੋਤਿ ਅਮਰ
ਭੀਰੁਨ ਤੇ ਭੀਰੁਨ ਰਿਦੈ ਜਗਾਈ ।
ਤਿਹ ਬੋਧ ਦੀਆਂ ਨਰੁ ਨਾਰਨਿ ਕਉ
ਪ੍ਰਲੋਕ ਔ ਲੋਕ ਸੁ ਸਮੁ ਸੁਖਦਾਈ ।
ਨਹਿ ਰੰਚ ਕਲੇਸ ਕੀਆ ਮਨ ਮਹਿੰ
ਉਪਦੇਸ ਕਿਓ ਜੋਊ ਕਰਤ ਦਿਖਾਈ ।
ਯਾ ਬੋਧ ਉਪਾਵਨ ਹੇਤ ਸੁਨੋ
ਗੁਰ ਨੌਵਮ ਭੇਟਾ ਸੀਸ ਝਰਾਈ ॥੨੦॥

Swaiyya

Guru Tegh Bahadur had an immortal light within
He awakened the conscience of the most cowardly people,
He blessed the human beings with a consciousness,
That this world and the next are equally pleasant.
He never let his mind entertain any grief.
Whatever he preached, he practiced also,
In order to inculcate this,
He laid down his own life (20).

ਸਵੈਯਾ

ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰੂ ਸਮ ਅਵਤਾਰ ਨਹਿੰ
ਚਹੁੰ ਜੁਗਨ ਮਹਿੰ ਹਰਿ ਜੂ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ।
ਜਿਨ ਤ੍ਰਿਣ ਆਗਾਸ ਕੀਏ ਖਿਨ ਮਹਿੰ
ਆਗਾਸ ਕੀਏ ਜਿਨ ਧਰਨ ਲਗਾਈ ।
ਜਿਨ ਨੀਚਹੁੰ ਊਚ ਕੀਏ ਛਿੰਨ ਮਹਿੰ
ਫੁਨ ਊਚ ਔ ਨੀਚ ਨ ਰਹਯੋ ਕਿਥਾਈਂ ।
ਜਿਨ ਦੀਨਨ ਕਾ ਅਤਿ ਹੇਤ ਕੀਆ
ਔ ਦੁਸਟਨ ਕਉ ਜਿਨ ਖੇਤ ਰਹਾਈ ।।੨੧।।

Swaiyya

A prophet like Guru Gobind Singh was never
Produced by God in the four Yugas.
He raised the straw to the height of the sky
And brought the sky to the level of the earth
He sublimated the lowly in a moment ;
And removed the distinctions of the high and the low.
He showed extreme love for the depressed
And wiped out the vicious in the battle-field (21)

ਸਵੈਯਾ

ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਏ ਜਿਸ ਨੇ
ਅਸਕਤ ਭੁਜਹਿ ਜਿਨ ਸ਼ਕਤੀ ਪਾਈ ।
ਜਿਨ ਸਿੰਘ ਕੀਏ ਸ੍ਰਿਗਾਲ ਜਿਤੇ
ਅਰ ਜੈ ਤੇਗੰ ਜੈ ਤੇਗੰ ਗਾਈ ।
ਰਸ ਬੀਰ ਦੀਆ ਜਿਨ ਚਟਕਨ ਕੋਊ
ਰਣ ਚਟਕਨ ਬਾਜਹਿੰ ਸਿਉਂ ਟਕਰਾਈ ।
ਜੈ ਜੈ ਜੈ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਗੁਰੂ
ਜੈ ਜੈ ਜੈ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰ ਰਘੁਰਾਈ. ।।੨੨।।

Swaiyya

Guru Gobind Singh Ji is the person who brought the dead back to life ;
And revitalised the powerless arms.
Who changed the jackals into lions
And sang the song of victory of the sword.
He infused the spirit of valour into the sparrow ;
And made them vanquish the hawks.
Let all victories go to Guru Gobind Singh
May he be victorious everywhere (22).

ਸਵੈਯਾ

ਅਬ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੈ ਗੁਰ ਦੀਜਹਿ
ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮ ਪੇਖਨ ਕੇਰੀ ।
ਜਿਹ ਕਰਿ ਭੂਪਤਿ ਰੰਕ ਭਿਖਾਰੀ
ਪਸ ਪਸੂ ਸਮਸਰ ਦ੍ਰਿਸਟੇਰੀ ।
ਕੀਟ ਪਤੰਗ ਪਖਾਨ ਪਰਿੰਦ ਮਹਿੰ
ਜੋਤ ਅਕਾਲ ਅਖੰਡ ਬਸੇਰੀ ।
ਈਵ ਪਰਮ ਦੁਸਵਾਰ ਜੁ ਜਾਨਹੁੰ
ਤਉ ਮਨਮੋਹਨ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਰੀ ॥੨੩॥

Swaiyya

O' Guru Ji, kindly bless me
With a deep insight which is equal for all.
I should see the kings, Rulers and Beggars.
The birds and animals as equal.
The insets, the moths, the stones and the birds
I should see as invested with the same celestial light.
In this way what is the most difficult,
I should be able to understand by your grace, O Lord.(23)

ਦੋਹਿਰਾ

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੁਗਤਿ ਲੜਾਇਕੈ ਗੁਰ ਸਿਖ ਲੇਤਿ ਸੰਮਾਲ ।
ਅਵਗੁਣ ਕਢਿ ਸਦਗੁਣ ਭਰੇ ਬਿਖਮ ਘਾਲਣਾ ਘਾਲ ।।੨੪।।

Dohira

The Satguru takes care of the Sikh skilfully
He labours hard to remove the demerits and infuse merits(24)

ਸਿਰਖੰਡੀ

ਸੰਗਤਾ ਗੋਬਿੰਦ ਮੀਤ ਪਟਨਾ ਸਹਿਰ ਮਹਿੰ ।
ਜਨ ਬਲ ਕ੍ਰਿਸਨ ਪ੍ਰੀਤ ਬਿੰਦਰਾ ਬਨ ਬਿਖੈ ।।
ਗੰਗਾ ਕੋ ਜਲ ਸੀਤ ਸਖਾ ਨਹਾਵਤੇ ।
ਸੰਗ ਬਡਾ ਨਿਸ ਨੀਤ ਗੁਰ ਸੰਗਤੇ ਭਯੋ ।।੨੫।।

Sirkhandi

Sangata and Gobind Singh were friends at Patna City,
Just as Balram and Krishan loved each other at Bindraban.
The two friends bathed in the cold water of the Ganges,
Thus there was a great companionship between the two(25)

ਸਿਰਖੰਡੀ

ਕੰਠਹਿ ਮਿਲਹਿੰ ਅਤੀਤ ਕੇ ਜਨ ਬਿਛੁਰੇ ।
ਪੁਨ ਜਾਨਹਿੰ ਨਹਿੰ ਰੀਤ ਕਹਿੰ ਕੋ ਬਿਚਰਨੈ ॥
ਬਿਦਿਆ ਗਹਿੰ ਪੁਨੀਤ ਗੁਰ ਸਤਿਕਾਰ ਤੇ ।
ਤੀਰ ਤੁਫੰਗ ਸੁਮੀਤ ਇਨ ਕੇ ਹੋਇ ਰਹੇ ॥੨੬॥

Sirkhandi

The friends who had parted in the past embraced each other,
They forgot all the prevalent canons of conduct.
They received sacred instruction from the Guru Ji respectfully.
The arrows and the guns were their constant companions (26)

ਸਿਰਖੰਡੀ

ਬਿਦਿਆ ਗੀਤ ਸੰਗੀਤ ਗੁਰ ਜਨ ਤੇ ਗਹਿੰ ।
ਸੀਖ ਲੀਏ ਦੰਡ ਨੀਤ ਗੁਰ ਸਮਰਥ ਤੇ ॥
ਖੇਲ ਕਰਹਿੰ ਜੁਧ ਜੀਤ ਮਨ ਮਹਿੰ ਧਾਰਿ ਕੈ ।
ਪੁਨ ਦੰਡ ਦੇਹਿੰ ਅਨੀਤ ਜੋ ਜੁਧ ਮਹਿੰ ਕਰਹਿ ॥੨੭॥

Sirkhindi

They received the education vocal and instrumental music from the Guru Ji.
They also learnt diplomacy from him.
They played the war-games with rapt attention
They punished those who played false in the war games (27)

ਕੁੰਡਲੀਆ

ਜਗ ਪੀਰਨ ਕੇ ਪੀਰ ਤੇ ਪਾਇਓ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ।
ਜਿਹ ਪਗ ਪਰਸੇ ਉਤਰੈ ਸਗਲੀ ਮਨ ਦੀ ਚਿੰਦ ॥
ਸਗਲੀ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਦ ਗਈ ਮਨ ਨਵਾ ਨਰੋਆ ।
ਗੁਰ ਸਿਖਹਿੰ ਗੁਰ ਨਦਰਿ ਕਾ ਸਿਰ ਪਰ ਚੰਦੋਆ ॥
ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਇਸਨਾਨ ਤੇ ਮਨ ਉਜਲ ਹੋਆ ।
ਗੁਰ ਸਿਖ ਰਿਦ ਪ੍ਰਕਾਸ ਤੇ ਜਗ ਮਗ ਜਗ ਲੋਆ ॥੨੮॥

Kundlia

I have come across Guru Gobind Singh who is the prophet of prophets.
Whosoever has adored him has been freed of all worry.
Thier minds have been freed from worry and refreshed,
The Sikhs of the Guru have been blessed
with Guru's protection on their heads.
They have been saturated in gurshabad and
their minds have been enlightened.
The mind of the gur sikh is enlightened and aglow.(28)

ਚਿਤ੍ਰ ਕਲਗੀਧਰ ਜੀ ਕਾ

ਕਬਿਤ

ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਦਿਆਲ ਪੁੰਜ ਸਿਖਨ ਬਿਸਾਲ ਮਾਨੋ
ਅੰਬਰ ਮਹਿੰ ਸਸਿ ਤਾਰਾਗਣ ਮਹਿੰ ਸੁਹਾਤ ਹੈਂ।
ਕਚ ਲਾਂਬੇ ਘਨੇ ਕੇਸੋਂ ਪਰ ਕੇਸਕੀ ਬਿਸੇਸ ਫੁਨ
ਸੀਸ ਦਸਤਾਰ ਮੁਖ ਅਤਿ ਸੋਭਾ ਪਾਤਾ ਹੈਂ ।
ਭਾਲ ਗਜ ਕੈ ਸਮਾਨ ਸੋਹੇਂ ਭ੍ਰਿਕੁਟੀ ਮਹਾਨ
ਦ੍ਰਿਗ ਸੁੰਦਰ ਸਰੋਜ ਨਾਕ ਕਾਨ ਮਨ ਭਾਤ ਹੈਂ।
ਸਥਲ ਕਮਲ ਕਪੋਲ ਗੁਲਾਨਾਰੀ ਮੁਖ ਗੋਲ
ਸਮਸ੍ਰ ਮੂਛ ਸਸਿ ਘੇਰੇ ਜਨ ਹਿਮ ਦੰਤ ਪਾਤਿ ਹੈਂ।੨੯।।

The Portrait Of The Plumed Master

Kabitt

Guru Gobind Singh Ji is a king who has a very large heart.
He looks like the graceful moon surrounded by the clusters of stars;
The small turban fits well over his long heavy hair;
And the turbaned head looks very well above his face.
His forehead is broad like that of a elephant and his eye brows look pretty
His eyes look like lotuses and his nose and ears attract the mind.
His beautiful ruddy and round face is like the lotus flower;
And his balanced moustaches look like the halo of the moon around his snow white teeth (29)

ਕਬਿਤ

ਛਬਿ ਰੂਪ ਕੀ ਅਨੂਪ ਜਨ ਅੰਬਰਹਿੰ ਕੈ ਭੂਪ
ਦ੍ਰਿਗ ਕੰਜ ਸੀਰ ਬੋਲ ਨਵਜੋਵਨ ਲੁਭਾਤ ਹੈਂ ।
ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਸੁਕੰਧ ਕੰਠ ਸੋਹੈ ਸ੍ਰੀਕੰਠ
ਦੰਡ ਭੁਜਨ ਅਖੰਡ ਸੁੰਡ ਗਜ ਭਰਮਾਤ ਹੈਂ ।
ਅਤਿ ਪੀਨ ਘਨ ਹਸਤ ਔਰ ਅੰਗੁਲ ਅੰਗੁਸਟ
ਪ੍ਰਤਿਦਵੰਧੀ ਸੁ ਨਿਹਾਰ ਅਤਿ ਬਰੋ ਭਯ ਖਾਤ ਹੈਂ ।
ਉਰਿ ਉਤਮ ਬਿਸਾਲ ਘਨ ਪੀਨ ਉਰੂ ਪਾਲ
ਪਗ ਪੰਕਜ ਨਿਹਾਲ ਫੂਲਰਾਜੀ ਨਖਨਾਤ ਹੈ ॥੩੦॥

Kabitt

His bearing is unique as if he were the king of heavens.
His lotus –like eyes and his sweet words attract the youth.
He has very handsome shoulders and has sandal-neck and his arms are stout like the trunk of the elephant.
His hands, fingers and the thumb are very powerful
His foe feels afraid to see them.
His heart is very large and excellent and his feet are like lotuses.
The king of the flowers feels pleased to see them(30)

ਕਬਿਤ

ਉਰੂ ਦੂਬਰ ਤਨ ਪੀਨ ਕਰੁਣਾਮਯ ਪ੍ਰਬੀਨ
ਮਿਤਹਿਂ ਕੂਮਲ ਕਲਾਮ ਅਤਿ ਅਰਨ ਡਰਾਇ ਹੈਂ ।
ਗੁਰੂ ਪੀਰਨ ਕੇ ਪੀਰ ਅਤਿ ਜੋਵਨੀਯ ਸਰੀਰ
ਜਿਹ ਨੈਨਨ ਕਟਾਖ ਤੇ ਅਰਨ ਸ਼੍ਵੈ ਜਾਇ ਹੈਂ ।
ਬਡੇ ਬਡੇ ਭਟ ਬੀਰ ਲੇ ਤੁਫੰਗਨ ਔ ਤੀਰ
ਨਹਿ ਆਏਂ ਸੰਮੁਖ ਮਧੇ ਖੇਤ ਭਗ ਜਾਏ ਹੈਂ ।
ਘਨਘੋਰ ਯੁਧਵਾਣੀ ਯਮ ਸੈਨ ਸਤ੍ਰਾਨੀ
ਪਿਕ ਕੂਮਲ ਸੁ ਵਾਕ ਗੁਰ ਸਿਖਨ ਸੁਹਾਇ ਹੈ।।੩੧।।

Kabitt

He has well built thighs, slim body and touching sweet speech,
The enemies are terror–stricken by his personality.
The Guru Ji is a prophet of prophets and has youthful body.
His enemies get burnt by his glances
Great heroes armed with guns and arrows.
Do not advance to face him but flee the field.
His speech in the battle–field is like roaring of clouds or like the army of death–Gods.
But his speech for his sikhs is very soothing (31)

ਕਬਿਤ

ਖਿਮਾ ਕਰੁਣਾ ਕੈ ਪੁੰਜ ਦੁਖ ਦੀਨਨ ਹਰਨ
ਜੁਧ ਬੁਧਿ ਔ ਬਿਬੇਕ ਮੁਖ ਚਾਰ ਗੁਣ ਪਾਇ ਹੈਂ ।
ਮੰਦ ਮੰਦ ਮੁਸਕਾਨ ਪੁੰਜ ਸਿੰਘਨ ਦੀਵਾਨ
ਜਨ ਧਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਧਰ ਪਾਲ ਹਰਖਾਇ ਹੈਂ ।
ਦ੍ਰਿਗ ਸਿੰਧੁ ਸੋਂ ਗੰਭੀਰ ਮਨ ਧਰਨੀ ਸੋਂ ਧੀਰ
ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਭੰਜਨ ਪ੍ਰੇਮ ਬਸ ਆਇ ਹੈਂ ।
ਨਮੋ ਨਮੋਂ ਮ੍ਰਿਗਿੰਦ ਨਮੋ ਸਿੰਘਨ ਕੈ ਸਿੰਘ
ਨਮੋ ਨਮੋ ਫੂਲਨੀਸ ਮਧੁ ਪਾਵਲਿ ਲੁਭਾਇ ਹੈ ॥੩੨॥

Kabitt

The Guru Ji is a treasure of forgiveness and mercy and alleviates the suffering of the poor.
He possesses four main traits of valour, sensibility and discrimination.
In the congregation of his Singhs he keeps smiling gently.
Just as the food-giver of the earth feels happy while looking after it.
His eyes are solemn like the ocean and his mind is tranquil like the earth.
Jiwan Singh is captivated by his raging love.
O, you lion of lions I make obeisance to you,
Just as a moth is attracted towards a flower
so am I by your pretty feet (32)

ਕਬਿਤ

ਸੂਰਨ ਸੁਰਾਨੀ ਛਬਿ ਨੂਰਨ ਨੁਰਾਨੀ ਦਿਖ
ਕਰਨ ਕਰਾਨ ਗੁਰੂ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਾਇ ਹੈ।
ਸਾਹਿਨ ਕੇ ਸਾਹੁ ਅਰ ਪੀਰਨ ਕੇ ਪੀਰ ਗੁਰੂ
ਦੇਖ ਕੇ ਦਰਸ ਸਿੰਘ ਤ੍ਰਿਪਤ ਅਘਾਇ ਹੈਂ ।
ਧਰਨੀ ਧਰਨ ਅਰ ਨਭੁ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪ੍ਰਭੂ
ਬੀਰਨ ਕੇ ਬੀਰ ਨਿਜ ਦਰ ਪੇ ਝੁਕਾਇ ਹੈਂ।
ਤੇਗਨ ਕੇ ਤੇਜ ਅਰ ਤੀਰਨ ਕੀ ਚੋਂਚ ਸੰਗ
ਸੋਈ ਹੁਈ ਹਿੰਦ ਕੋ ਜਗਾਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ਹੈਂ ॥੩੩॥

Kabitt

He has a hero-like bearing and a very bright face,
He is an omnipotent Guru and therefore He appeals to me.
He is the king of kings and a prophet of prophets.
When the Sikhs see him they feel gratified,
He is the Master of the earth and gives light to the sky,
Even the greatest heroes come and bow at his door;
With the glitter of his sword and the sharp point of his arrows,
The Master has come to awaken the sleeping India(33)

ਕਬਿਤ

ਆਨੰਦ ਸਰੂਪ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਮਾਨ ਸਖੀ
ਦਾਨੀ ਦਾਤਾ ਜਤੀ ਕੋਊ ਦੂਸਰਾ ਨ ਪਾਊਂ ਹੂੰ ।
ਤੀਰ ਤਰਵਾਰ ਖੰਡਾ ਖੜਗ ਕੈ ਧਾਰਣੀ ਕਉ
ਤਬਰ ਬੰਦੂਕ ਨੇਜਾ ਢਾਲ ਪਹਿਨਾਉਂ ਹੂੰ ।
ਚਰਨ ਸਰਨ ਜਬ ਆਇ ਕੋਊ ਦੀਨ ਦੁਖੀ
ਦੁਖੀ ਕੈ ਮਾਨਿੰਦ ਦੁਖੀ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਕਉ ਪਾਊ ਹੂੰ।
ਦੂਖ ਕੈ ਨਿਵਾਰਣਹਿ ਕਉ ਪ੍ਰਭੂ ਜੂ ਚਲਤ ਜਬਹਿ
ਨਾਗਰ ਨਗਾਰਹਿ ਤਬਹਿ ਚੋਟ ਹਊ ਲਗਾਉਂ ਹੂੰ ।।੩੪।।

Kabitt

The charitable and blissful philanthrope like Guru Gobind Singh;
And a broadminded humanist like him I have found none else.
He is equipped with arrows, swords, two pronged bayonet and a poniard.
I make his wear the axe, the gun, the spear and the shield.
Whenever a sufferer comes to his protection,
I find the Guru Ji distressed like him
When the Guru Ji moves out to alleviate his suffering.
I as his drummer beat the war–drum (34).

ਸਵੈਯਾ

ਅਤਿ ਧੈਰਜਵੰਤ ਉਦਾਰ ਬਢੋ ਗੁਰੂ
ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਮਾਨ ਨਹਿੰ ਪਾਯੋ ।
ਉਰ ਮਹਿੰ ਸਤਯ ਦਯਾ ਛਿਮਾ ਮਨ ਮਹਿੰ
ਕਰ ਤੇਗ ਜਿਨਿ ਮੁਖ ਨਾਮੁ ਅਲਾਯੋ ।
ਮੋਹ ਮਾਤਸਰੰ ਅਹੰਕਾਰ ਲੋਭ ਮਦ
ਅਰਿ ਵੈਰ ਗੁਰੂ ਕੇ ਨਿਕਟ ਨ ਆਯੋ ।
ਪੇਖਤ ਅਰਿ ਮੀਤ ਬਨੈ ਜਿਨ ਕੈ
ਫੁਨ ਮੀਤ ਸੋਂ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਦ੍ਰਿੜਾਯੋ ।।੩੫।।

Swaiyya

Guru Gobind Singh Ji is patient and liberal
Like an ocean; and I have not found his equal
His heart and mind are full of truth, mercy and forgiveness,
He holds the sword in his hand and recites God's name from his lips.
Attachment, ego, avarice, ignorance
And enmity have not touched the Guru Ji.
On seeing him the enemies are changed into friends,
And then mediate on the name of God (35)

ਸਵੈਯਾ

ਮਨ ਇਛਤ ਸੋ ਫਲ ਪਾਇਤ ਹੈ ਨਰ
ਜੋ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸਰਣ ਪਰੇ ਹੈਂ ।
ਜੋ ਜੁਧ ਕੋ ਇਛਤ ਆਇਤ ਹੈ
ਤਿਹ ਸਰਨ ਪਰੈ ਹੈਂ ਕੈ ਜੂਝ ਮਰੇ ਹੈਂ ।
ਨਹਿੰ ਗੋਬਿੰਦ ਜੈਸ ਬਲੀ ਧਰ ਪੈ
ਜਿਹਿ ਚਟਕਨ ਬਾਜਹਿ ਸੰਗ ਲਰੇ ਹੈਂ ।
ਨਹਿੰ ਬਰਨ ਸਕਹੁੰ ਮਹਿਮਾ ਗੁਰ ਕੀ
ਜੋਇ ਹੋਰ ਤੇ ਹੋਰ ਤੇ ਹੋਰ ਪਰੇ ਹੈ ॥੩੬॥

Swaiyya

The man realises his sought–after wish who
comes to the shelter of Guru Gobind Singh Ji;
Those who come to him with a will to fight
and embrace martyrdom in his shelter.
There is no hero like Guru Gobind Singh on this earth,
Whose sparrows have contended with the hawks.
I can not sing the praises of the Guru Ji,
Because his powers are infinite (36)

ਦੋਹਿਰਾ

ਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਖਸਿੰਦ ਹੈ ਅਤਿ ਨੀਚਹਿ ਬਿਖਿਆਸ ।
ਜਿਵ ਬਿਸੀਅਰ ਕੋਉ ਦੇਤ ਹੈ ਚੰਦਨ ਸੀਤਲ ਬਾਸ ॥੩੭॥

Dohira

The Guru Ji blesses the sikhs with Amrit and
bestows his mercy on the depressed just as
a sandal tree endows a serpent with its own fragrance(37)

ਸਬਦ

ਜਯਤੇ ਮਚਾ ਘੋਰ ਸੰਗ੍ਰਾਂਮ ।
ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਕੀਆ ਪ੍ਰਨਾਮਾਂ ॥
ਚਾਰ ਦਿਸਾ ਰਿਪੂਅਨ ਕੀ ਸੈਨਾ ।
ਸਤਿਗੁਰੂ ਛੋਰ ਦੀਆ ਮੁਖ ਬੈਨਾ ॥
ਰਿਪੂਅਨ ਕੀ ਸੈਨਾ ਹਰਖਾਈ ।
ਸੋਰ ਭਇਆ ਹਾ ਹਾ ਹਾ ਹਾਈ ॥
ਰਣ ਲਾਥੇ ਪਾਂਚੋ ਬਡ ਬੀਰ ।
ਕਾਨੋਂ ਖੈਂਚ ਚਲਾਇ ਤੀਰ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਮੋਕਉ ਥਾਪੀ ਦੀਨੀ ।
ਰਿਪੂਅਨ ਕੀ ਸੈਨਾ ਨਥਲੀਨੀ ॥
ਮਾਰ ਦੀਏ ਪਾਂਚੋਂ ਬਡ ਬੀਰ ।
ਮ੍ਰਿਤ ਭਇਆ ਬੀਰਨ ਕਾ ਬੀਰ ॥
ਹਉਂ ਆਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ।
ਰਾਖੁ ਲੇਹੁ ਮੋਕਉ ਰਘੁਰਾਈ ॥੩੮॥

Shabad

When Jaita saw the raging conflict

He made obeisance to the Guru Ji

All around there were the armies of the enemies,

The Satguru Ji stopped saying anything

The army of the enemies were pleased;

And all around there was an uproar.

Five great fighters land in the field,

They pulled their arrows upto the ear and shot them.

The Satguru Ji patted me on the back;

And I checkmated the enemy force.

I killed all the five heroes;

And even the hero of heroes was put to death.

Then I came to the shelter of the Guru Ji;

And begged for his protection (38)

ਸਬਦ

ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ।
ਕਹਹੁ ਕਹਾਂ ਅਬ ਬਿਆਪਤ ਮਾਯਾ ।
ਜਨ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਸ ਕੀਨੀ ।
ਆਧ ਬਿਆਧਿ ਸਗਲ ਹਰ ਲੀਨੀ ।
ਮਹਾਂਬਲੀ ਸਤਿਗੁਰ ਰਖਵਾਰਾ ।
ਤਾ ਕੀ ਨਦਰਿ ਤਰਹਿ ਸੰਸਾਰਾ ।
ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣ ਨਦਰਿ ਕਾ ਮਾਰਾ ।
ਹਉਮੈਂ ਚੋਰ ਮਰਾ ਬਟਵਾਰਾ ।
ਮਮ ਗੜ ਲੂਟਾ ਫੌਜ ਸਤ੍ਰਣੀ
ਗੁਰ ਸਬਦਹਿ ਡਰਪਹਿ ਡਰ ਮਰਣੀ ।
ਅਬ ਤਉ ਜਯਤਾ ਭਇਆ ਨਿਹੰਗਾ ।
ਬਸਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਹੀਅਰੇ ਸਰਬੰਗਾ ।।੩੯।।

Shabad

Now that I have come to the Guru's protection
The worldly illusions will not touch me
The Master has bestowed such mercy on me
That all my troubles have been removed.
The mighty Satguru Ji is my protector.
His grace grants salvation to the world
The Satguru Ji has showered his grace on me;
And I have annihilated my ego, the great robber;
I have conquered the fort of the enemi es;
By the grace of Guru's shabad my fears are no more.
Now Jaita has become fearless,
O' Master, always inhabit my mind (39).

ਰੋਲਾ

ਹਾਲ ਬੁਰਾ ਨਹਿੰ ਹਿੰਦ ਕਾ ਕੋਇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ।
ਤਬੈ ਹੂਕ ਬੈਕੁੰਠ ਸੁਣੀ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੇ ॥
ਆਇਸ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਭ ਜੂ ਅਸ ਕੀਨੀ ।
ਧਰਮ ਸੁਗੰਧ ਫੈਲਾਇ ਦਿਹੁ ਜਗ ਭੀਨੀ ਭੀਨੀ ।੪੦॥

Rola

The plight of India was miserable
and there was nobody to alleviate her suffering.
At that time the cry of India reached the feet of God in heaven.
Guru Tegh Bahadur Ji ordered Guru Ji
That he should spread the sweet fragrance of religion in the world(40)

ਕਬਿਤ

ਦੁਰ ਵਿਦਗਧ ਕਿਛ ਅਰਥ ਕੋ ਅਨਰਥ ਕਰ
ਘੋਰ ਅਪਮਾਨ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਕੀਨ ਹੈਂ ।
ਕਰੇ ਨਹਿੰ ਦ੍ਵੈਤ ਭੇਦ ਮਾਤ ਪਿਤ ਪੂਤਨ ਸੌਂ
ਬਰਨ ਸੁਜਾਤ ਜਾਤ ਨਹਿੰ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਨ ਹੈਂ।
ਪ੍ਰਭੁ ਜੂ ਸੁ ਮੰਦਰਿ ਪ੍ਰਕਾਸ ਨਹੀਂ ਨਿਸਚੇ ਤੋ
ਕਹਾਂ ਮਕਾ ਕਾਅਬਾ ਫਿਰ ਛਤ੍ ਸੁ ਲੀਨ ਹੈਂ।
ਕਹਿੰ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਵ ਔ ਦਕਸਿਨ ਸਥਿਰ ਕੀਨਾ
ਕਹਿੰ ਪਸਚਿਮ ਉਤਰ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀਨ ਖੀਨ ਹੈਂ।੪੧॥

Kabitt

The vicious people have wrongly interpreted the words
They have thus shown grave insult to God.
The parents never entertain any distinction among their sons
God has not initiated the differences in caste, creed and colour.
Without faith God is not installed in the temple.
Similarly, He does not take his place in Macca and Kaaba;
Some people have established God in the east and the south;
And some have placed Him in the west and the north (41).

ਕਬਿਤ

ਕਹਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਤਰੁ ਅਰ ਨੀਰ ਮਹਿ ਹੈ ਬੰਦੀਵਾਨ
ਕਹਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਮੜੀ ਔ ਮਜਾਰ ਮਹਿ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈਂ ।
ਕਹਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਹਨ ਔ ਅਗਨਿ ਪ੍ਰਵਿਸਟ ਔਰ
ਕਹਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਨਿਸਿਖਾ ਮਹਿਂ ਕਰੇਂ ਬਾਸ ਹੈ ।
ਕਹਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਰਾਗਣ ਰਵਿ ਸਸਿ ਗਿਰਿ ਸੋਹੇਂ
ਕਹਾਂ ਧਰ ਅੰਬਰ ਪਾਤਾਲ ਸੁ ਰੁਹਾਤ ਹੈਂ।
ਘਟਿ ਘਟਿ ਜਲ ਥਲ ਅੰਬਰ ਪਾਤਾਲ ਪ੍ਰਭੁ
ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੋਤਿ ਰੂਪ ਸ੍ਰਿਸਟ ਨਹਿਂ ਸੁਹਾਤ ਹੈਂ।।੪੨।।

Kabitt

At some places God is imprisoned in the trees and the water.
At some places He is confined to cremation ground or the grave-yard.
At some places He incarnates the stone and the fire
At some places He lives in the flame of fire
At some places He embodies the consllations of stars, the sun, the moon and the mountains.
Some people believe Him to reside in the sky and the nether world.
But he incarnates every particle of water and land,
Which is beautified by Him(42).

ਸਵੈਯਾ

ਸਬ ਕਾਜ ਸੰਪੂਰਣ ਸਿਧ ਭਏ
ਸਿਰ ਤਾਤ ਧਰਾ ਗੁਰ ਸੀਸ ਸੁ ਧਾਰੀ ।
ਗੁਰ ਸੀਸ ਸੁ ਛਬਿ ਬਟੀ ਅਬ ਹੈ
ਇਵ ਭਾਖਤ ਹੈਂ ਸਗਰੇ ਦਿਰਵਾਰੀ ।
ਜਿਵ ਰਾਖੁ ਲੀਆ ਰਿਪੁ ਸੈਨਨ ਤੇ
ਤਿਵ ਰਾਖ ਲੇਹੁ ਗੁਰ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੀ ।
ਮੁਖ ਦਰਸ ਦਿਹੁ ਸੁਭ ਸਿਖਨ ਕਉ
ਸ੍ਰੀ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਗੁਰ ਧਰ ਧਾਰੀ ।੪੩॥

Swaiyya

The entire project was successfully executed
He put his father's head in place of the Guru Ji's head.
It bears resemblance to the guru's looks.
All the countries say to,
Just as you have protected me from the enemy forces.
In the some way o'guru save me from going to the hell.
The face of guru ji was shown to all the sikhs.
O'Guru Teg Bahadur ji, you are the protector of the entire earth.(43)

ਸਬਦ

ਭਲਾ ਭਲਾ ਭਲਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਪੇਖਣਾ ।
ਬਡਾ ਬਡਾ ਬਡਾ ਸਬਦਹਿ ਮਨ ਮੇਟਣਾ ।
ਅਤਿ ਊਚਾ ਅਤਿ ਊਚਾ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰਿ ਹੈ
ਅਤਿ ਸੂਚਾ ਅਤਿ ਸੂਚਾ ਗੁਰ ਦੀਦਾਰ ਹੈ ।
ਅਤਿ ਮੀਠਾ ਅਤਿ ਮੀਠਾ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨ ਹੈ
ਅਤਿ ਉਤਮ ਅਤਿ ਉਤਮ ਗੁਰ ਸੰਗ ਰਚਨ ਹੈ।
ਅਤਿ ਸੀਤਲ ਅਤਿ ਸੀਤਲ ਗੁਰ ਕੀ ਛਾਂਵ ਹੈ
ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਗੁਰ ਕਾ ਨਾਂਵ ਹੈ ।
ਕੁਲ ਤਾਰਣ ਕੁਲ ਤਾਰਣ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹੈਂ
ਮਸਤਕ ਧੂਰ ਲਗਹਿ ਤੋ ਭਵਜਲ ਤਰਨ ਹੈਂ।
ਨਦਰਿ ਕਰਮ ਕਰ ਜਯਤੇ ਕਉ ਏਹੁ ਦਿਹੁ ਵਰ
ਜੀਵਹਿ ਨਰ ਹਰਿ ਚਰਨਨ ਮਹਿੰ ਦਰ ਜਾਏਮਰਨ ।88.।।

Shabad

A glimpse of Satguru is very ennobling,
Guru's great shabad can annihilate one's ego;
The court of the Guru is high and elevating
A look at the Guru sanctifies everything.
The word of the Guru is very sweet;
And living with the Guru is very exalting.
The shade of the Guru is very very cool;
And the Guru's name is extremely beautiful.
The Guru's feet can grant salvation to dynasties.
One is released from death and life by putting the dust of his feet on the brow.
O Master, grant this boon to Jaita;
That he should every live at your feet and also die there(44).

ਸਬਦ

ਜਿਨ ਰਾਖਿਆ ਦੈ ਹਾਥਿ ਹਉਂ ਬਲਿਹਾਰਨੇ ।
ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਮਰਥ ਤਰਣਹਿੰ ਤਾਰਣਹਿੰ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਤਾਰਣਹਾਰ ਨਾਇੰ ਜਪਾਇੰਦਾ ।
ਆਪਣੀ ਨਦਰਿਹ ਆਪੇ ਕਾਰੇ ਲਾਇੰਦਾ ।
ਸਤਿਗੁਰ ਯੋਧਾ ਬੀਰ ਸੁ ਸਬਦ ਚਲਾਇੰਦਾ ।
ਪੰਜ ਕੜੇ ਯੁਧ ਵੀਰ ਮਾਰ ਮੁਕਾਇੰਦਾ ॥
ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਿਰਵੈਰ ਵੈਰ ਨ ਚੀਤ ਹੈ।
ਸਤਿਗੁਰ ਸਮਸਰ ਭਲਹਿ ਬੁਰਹਿ ਕਾ ਮੀਤ ਹੈ॥
ਸਤਿਗੁਰੂ ਘਨਘੋਰ ਸੁ ਬਾਣੀ ਪਇੰਦਾ ।
ਸਤਿਗੁਰੂ ਘਨਘੋਰ ਸੁ ਸਬਦ ਵਜਾਇੰਦਾ ॥
ਨਮਹੁੰ ਨਮਹੁੰ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਚੁ ਕਮਾਈ ਜੀਉ ।
ਜਯਤੇ ਕੀ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ਜੀਉ ।।੪੫॥

Shabad

I adore the one who has protected me with his hands.
He is capable of granting salvation
The Guru who protects makes us meditate on His name
Out of his grace he engages us in different activities.
The Satguru is a great hero who shoots the arrows of the shabads.
He annihilates the five evils which infect our minds,
The Satguru is without enmity and never cherishes any hostility.
The Satguru is equally friendly with the good and the evil.
The Satguru spreads His shabads at a loud pitch.
I make obeisance to the perfect Guru whose actions are truthful.
The perfect Guru has saved the honour of Jaita (45).

ਸਵੈਯਾ

ਸੀਸ ਨਿਹਾਰ ਕੈ ਗੁਰੂ ਵਰ ਕਾ
ਨਰੁ ਨਾਰਿ ਸਬਹਿ ਅਤਿ ਹੀ ਅਕੁਲਾਏ ।
ਤਿਨ ਪਾਵਕ ਜਾਨ ਲਗੀ ਉਰ ਮਹਿੰ
ਜਨ ਸੋਕ ਦਿਵਾਗਨਿ ਦੇਹ ਤਪਾਏ ।
ਗੁਰ ਸਿਖਨ ਮਨ ਇਮ ਕ੍ਰੋਧ ਭਯਾ ਜਿਮ
ਬਿਖ ਕੇ ਬ੍ਰਿਖ ਉਰ ਮਹਿੰ ਪਲ ਆਏ ।
ਜਗ ਜੀਵਨ ਅਬ ਦੁਸਵਾਰ ਭਯਾ
ਤਨ ਮਨ ਸਬ ਤੁਰਕਨ ਦੀਓ ਜਲਾਏ ।੪੬॥

Swaiyya

Seeing the severed head of the Guru Ji
All the men and women felt very perturbed.
They felt as if they had been caught in fire.
They felt beside themselves with bereavement
The gursikhs were overwhelmed with rage,
As if some poisonous trees had taken routes inside them;
Now worldly life became very hard
Since Turks had set fire to their bodies and minds (46).

ਦੋਹਿਰਾ

ਤਪਤ ਸਿਖਨ ਕਉ ਦੇਖ ਕੈ ਗੁਰ ਕੀਨਾ ਉਪਦੇਸ ।
ਸੋਕ ਮਲਨ ਉਰ ਕਉ ਕਰੇ ਤਜਹੁ ਨਿਖਲ ਕਲੇਸ ॥੪੭॥

Dohira

Seeing the sikhs perturbed the Guru Ji advised them,
That they should give up mourning and despair because these sentiments degraded the mind (47).

ਦੋਹਿਰਾ

ਸਰਬ ਮੁਨੀਸਰ ਭਾਖ ਹੈਂ ਸੋਕ ਮਰਮ ਪ੍ਰਹਾਰ ।
ਸੋਕ ਨਿਵਾਰਹੁ ਮਨਹੁ ਕਾ ਚਿੰਤਾ ਮਨਹੁ ਨਿਕਾਰ ॥੪੮॥

Dohira

All the sages say that the secret of mourning is defeat,
Therefore, worry should be thrown out of the mind by abandoning mourning(48)

ਚੌਂਪਈ

ਹਿੰਦਵਾਨੀ ਜਿਮ ਕੀਓ ਕੁਕਾਜਾ ।
ਪ੍ਰਭ ਸਿਵਕਨ ਕਉ ਆਵਹਿ ਲਾਜਾ ॥
ਆਪਨ ਕਉ ਨਹਿੰ ਸਿਖ ਬਖਾਨੈ ।
ਸਬ ਸਿਖ ਰਾਮ ਭਗਤ ਪ੍ਰਮਾਨੈ ॥੪੯॥

Chopayee

The evil way the Hindustani acquitted themselves
Puts the devotees of God to shame
They did not describe themselves the sikhs
and called themselves as Ram Bhagats(49)

ਚੌਪਈ

ਜੇ ਕੋ ਪ੍ਰੀਤ ਕੀ ਬਾਤ ਕਰੇਹਿ ।
ਮੁਰ ਪਿਤ ਸਮ ਤਬੁ ਪ੍ਰੀਤ ਨਿਭੇਹਿ ॥
ਕਾਟ ਧਰਾ ਸਿਰ ਪ੍ਰਭ ਚਰਨਨ ਮਹਿਂ ।
ਪ੍ਰੀਤ ਤਬਹਿ ਆਇ ਬਰਨਨ ਮਹਿਂ ॥੫੦॥

Chopayee

If some body talks of dying for love
Let him stand by love like my father
He got his head severed placed at the feet of Guru
And this way he gave a demonstration of love(50)

ਦੋਹਿਰਾ

ਜਯਤੇ ਤਾਰਣਹਾਰ ਗੁਰ ਤਾਰ ਦੀਏ ਰੰਘਰੇਟੜੇ ।
ਗੁਰ ਪਾਰਸ ਨੇ ਕਰ ਦੀਏ ਰੰਘਰੇਟੇ ਗੁਰ ਬੇਟੜੇ॥੫੧॥

Dohira

The Guru who has granted salvation to Jaita has blessed a Ranghreta; The Guru who transforms everything has made Ranghreta, a son of the Guru.(51)

ਕਬਿਤ

ਕਾਹੇ ਦਿਲੀਵਾਲੀ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਤੇ ਬੇਮੁਖ ਹੋਇ
ਕਾਹੇ ਨਰੁ ਨਾਰਿ ਨਹਿੰ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਮਾਨਯੋ ।
ਕਾਹੇ ਗੁਰ ਸਿਖਨ ਕੈ ਮਨ ਲਜਿਆਏ ਨਾਹੀਂ
ਕਾਹੇ ਨਾਹੀਂ ਤੁਰਕੂ ਭੀ ਸਿਖ ਪਹਿਚਾਨਯੋਂ ।
ਕਾਹੇ ਨਵ ਸ੍ਰੋਣਤ ਅਭਾਖ ਰਹਿਓ ਸੰਗ ਸਮ
ਕਾਹੇ ਨਾਹੀਂ ਹਿੰਦ ਸੁ ਖੁਨਸ ਮਨਹਿੰ ਆਨਯੋਂ।
ਕਾਹੇ ਭੁਜ ਦੰਡ ਭੀ ਅਾਸਕਤਿ ਭਏ ਤ੍ਰਿਣ ਸਮ
ਕਾਹੇ ਬਡ ਬੋਧ ਕਰਤਵ੍ਯ ਨਹੀਂ ਜਾਨਯੋਂ ।।੫੨।।

Kabitt

Why did the sikhs residing in Delhi turn their backs on the Guru?
Why did the men and women not profess their Guru?
Why did the minds of the Sikhs not feel embarrassed?
Why did the Turks also not recognise the sikhs?
Why did the young people remain speechless like stones?
Why did Indian not feel irritated?
Why were the powerful arms made impotent like straw?
Why did the sensible people not realise their duty?(52)

ਕਬਿਤ

ਯਾਹੀ ਸੁ ਬਿਚਾਰ ਗੁਰ ਮਨ ਲੀਨਾ ਧਾਰ ਅਬ
ਸਿਖ ਕਉ ਆਯੁਧ ਸਬ ਹਾਥ ਪਕੜਾਊਂਗੋ ।
ਸਾਬਤ ਸਰੂਪ ਸਿਖ ਜਤੀ ਸਤੀ ਹੋਇਗੋ ਔ
ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਯੋਧਾ ਗੁਰ ਸਿਖ ਕੋ ਬਨਾਊਂਗੋ ।
ਕੋਟਨ ਮਹਿ ਸੋਭਾ ਅਰ ਦਿਖ ਪ੍ਰਮਾਨ ਪਾਵੈ
ਐਸੋ ਹੀ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਸਿਖ ਕੋ ਸਜਾਊਂਗੋ ।
ਦੀਨਨ ਕਾ ਸਖਾ ਬਡ ਸਿਖ ਮੇਰੋ ਹੋਇਗੋ ਔ
ਦੰਡ ਨੀਤ ਬਿਦਿਆ ਕੋ ਬੋਧ ਕਰਵਾਂਊਂਗੋ ।।੫੩।।

Kabitt

With this idea in mind the Guru Ji made a resolve
That he would make his sikhs handle all weapons;
They would have a perfect appearance and would be men of power and discipline.
He would make them knowledgeable, meditative and brave;
They will be distinguished among millions by their appearance and glory,
The Guru would bless his sikhs with such unique form;
A sikh would be a great friend of the down-trodden,
The Guru would also teach him the politics of punishment.(53)

ਸਵੈਯਾ

ਕੇਤੇ ਦਿਨ ਦਮਦਮਹਿੰ ਬੈਠਿ ਕੇ
ਸਤਿਗੁਰ ਚਿੰਤਨ ਚੀਤ ਲਗਾਯੋ ।
ਤਿਹ ਕਿਛ ਘਿਰਤ ਕਨਾਤ ਕੁਸਾ ਕਉ
ਏਕਠਿ ਕਰਕੈ ਅਗਨਿ ਜਲਾਯੋ ।
ਅਗਨਿਸਿਖਾ ਅਤਿ ਊਚ ਭਈ ਤਉ
ਮਿਆਨ ਬਿਨਾ ਗੁਰ ਤੇਗ ਲਹਿਰਾਯੋ ।
ਚਲਤਿ ਭਏ ਦਮਦਮਹਿੰ ਤੈ ਤਬ ਹੀ
ਜੈ ਤੇਗੰ ਜੈ ਤੇਗੰ ਗਾਯੋ ।।੫੪।।

Swaiyya

For several days sitting at Damdama
The Satguru kept deliberating,
He collected some ghee and straw
And set fire to them.
The flames of fire rose very high.
He waved an unsheathed sword.
Then he set out from Damdama
Singing the song of victory of the sword.(54)

ਸਵੈਯਾ

ਜਬ ਕਿਛ ਮਾਤ ਬੰਧ ਸਿਖ ਪੂਛਹਿੰ
ਜੈ ਤੇਗੰ ਜੈ ਤੇਗੰ ਸੁਨਾਯੋ ।
ਅਬ ਤੇ ਸਿਖ ਜੰਗੀ ਔ ਜੋਗੀ
ਗਿਆਨੀ ਹੋਇਗੋ ਮੁਖਹੁੰ ਅਲਾਯੋ ।
ਚਾਰਹੁੰ ਦਿਸ ਕਉ ਲਿਖ ਸੰਦੇਸੇ
ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਖਹੁੰ ਕੋ ਬੁਲਵਾਯੋ ।
ਸਸਤਰ ਬਸਤਰ ਔ ਬਰ ਅਸਤ੍
ਸਬ ਸੰਗ ਆਨੈ ਇਹੈ ਬਤਾਯੋ ॥੫੫॥

Swaiyya

When the mother, the friends and the sikhs asked questions,
He replied by saying "Victory to the sword".
Now onwards, the sikhs will be warriors as well as asetics;
He said that they would be enlightened now.
Writing message in all the four directions
The Satguru called for his sikhs there.
Alongwith weapons, equipment and missiles,
They should come, he told them.(55)

ਸਵੈਯਾ

ਆਇ ਜੁਰੇ ਦਮਦਮਹਿੰ ਸੁ ਸਿਖ ਗਨ
ਸਤਿਗੁਰ ਬੀਚ ਦੀਵਾਨ ਸੁਹਾਯੋ ।
ਧੂਹ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਖੋੜਿ ਤੇ ਬਾਹਰ
ਸੀਖਨ ਕਉ ਮੁਖ ਐਸ ਅਲਾਯੋ ।
ਕੋਊ ਸਿਖ ਹੋਇ ਤਉ ਦੀਜੈ ।
ਸੀਸ ਮੋਹਿ ਅਬ ਹੀ ਫੁਰਮਾਯੋ ।
ਦੋਇ ਕਰ ਜੋਰ ਉਠਯੋ ਇਕ ਸੇਵਕ
ਬਿਨਤੀ ਕਰ ਉਰ ਹਰਖ ਮਨਾਯੋ ।।੫੬।।

Swaiyya

The sikh devotees came and assembled at Damdama
The Satguru was gracing the congregation.
He drew his sword out of the sheath and addressed his sikhs in this manner
'If there is any sikh, he should give his head to me', One of his devotees got up with folded hands
And made a request heartily.(56)

ਸਵੈਯਾ

ਦੀਨ ਦਿਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੈ ਸਾਗਰ
ਮਮ ਸਿਰ ਕਉ ਨਿਜ ਲੇਖੇ ਪਾਯੋ ।
ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਹਿੰ ਪਕਰ ਤਿਸ ਸਿਖ ਕਉ
ਨਿਕਟ ਤੰਬੂ ਮਹਿੰ ਜਾਇ ਬਿਠਾਯੋ ।
ਫੁਨ ਦੀਵਾਨ ਮਹਿੰ ਐਸ ਉਚਾਰਾ
ਅਵਰ ਏਕੁ ਕੋਇ ਸੀਸ ਲਗਾਯੋ ।
ਪੁਨ ਇਕ ਸਿਖ ਕਹੀ ਕਰ ਜੋਰੈ
ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਮੋਹਿ ਦੇਹੁ ਪਾਯੋ ।।੫੭।।

Swaiyya

O' you friend of the down-trodden and ocean of kindness,
Take my head and use it as you like,
The Satguru held that sikh by the arm
And seated him in a tent nearby
Again he came to the congregation and said thus
"I want another sikh to give his head".
Again a sikh said with folded hands
O' Satguru Ji let me fulfil this purpose if you like.(57)

ਸਵੈਯਾ

ਤਿਹ ਭਿ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਹਿੰ ਪਕਰ ਕਰ
ਤੰਬੂ ਕੇਰੇ ਪਕਰ ਬਠਾਯੋ ।
ਈਵ ਹੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਂਚ ਸਿਖਨ ਕਉ
ਤੰਬੂ ਮਹਿੰ ਲੇ ਜਾਤ ਸੁਹਾਯੋ ।
ਕੇਤੀ ਬਾਰ ਭਈ ਸਤਿਗੁਰ ਤਉ
ਪੁਨ ਤੰਬੂ ਤੇ ਬਾਹਰ ਨਾ ਆਯੋ ।
ਖੁਸਰ ਮੁਸਰ ਸਿਖਨ ਮਹਿੰ ਹੋਇ ਹੈ
ਪਾਂਚਹੁੰ ਕੋ ਗੁਰ ਮਾਰ ਮੁਕਾਯੋ ॥੫੮॥

Swaiyya

The Guru Ji held him also by the arm
And made him take his place in the tent
This way, the Satguru took five sikhs into the tent and seated them there
For a long time thereafter the Guru Ji did not emerge from the tent.
The sikhs started whispering among themselves
The Guru Ji had done all the five to death.(58)

ਸਵੈਯਾ

ਧੀਰੈ ਧੀਰੈ ਨਿਕਸਨ ਲਾਗੈ
ਜਿਹ ਸਿਖ ਕਾਚਾ ਨਾਮ ਧਰਾਯੋ ।
ਕਿਛ ਕਿਛ ਬੈਠ ਰਹਯੋ ਨਹਿੰ ਗਮਨੇ
ਕਿਵ ਗੁਰ ਘਰ ਮਹਿੰ ਮਾਨ ਰਹਾਯੋ ।
ਕਿਛ ਪੂਰੈ ਪ੍ਰੇਮੀ ਪਦ-ਪੰਕਜ
ਬੈਠ ਰਹਯੋ ਨਹਿੰ ਬਾਰੀ ਆਯੋ ।
ਅਬ ਕੀ ਬਾਰ ਸੁ ਮੰਚ ਸੁਹਾਏ
ਪਾਂਚ ਸਿਖਨ ਕਉ ਸਿੰਘ ਸਜਾਯੋ ।੫੯।

Swaiyya

Gradually started leaving the assembly
The Sikhs who were infirm in their faith,
Some of them did not leave and kept sitting;
So that the dignity of the Guru's establishment is maintained,
Some were fully dedicated to the Guru's feet
They kept sitting but did not get their turn.
Presently, the stage was graced with the five sikhs changed into Singhs.(59)

ਸਵੈਯਾ

ਬੀਚ ਸਭਾ ਮਹਿੰ ਬੈਠ ਕੇ ਸਤਿਗੁਰ
ਰਹਿਤ ਕੁਰਹਿਤ ਸਬਹਿ ਸਮਝਾਯੋ ।
ਤੇਜ ਲਿਲਾਟ ਨਿਹਾਰ ਸਿੰਘਨ ਕੇ
ਸਿਖ ਦੁਚਿਤੇ ਅਤਿ ਖੁਣਸਾਯੋ ।
ਪੁਨ ਕੈਸੇ ਸਿਖ ਜੀਵਤ ਭਏ ਹੈਂ
ਸਬਹਿਨ ਕੈ ਮਨ ਅਤਿ ਭਰਮਾਯੋ ।
ਸਰਧਾਹੀਨ ਭਏ ਅਤਿ ਬੌਨੇ
ਗੁਰ ਮਹਿਮਾ ਕੋ ਭੇਦ ਨ ਪਾਯੋ ॥੬੦॥

Swaiyya

The Satguru Ji sat in the congregation
And explained the rules of conduct and misconduct.
Seeing the dignified faces of the Singhs
The double-minded sikhs felt embarrassed
How these sikhs had been brought back to life,
This doubt was troubling everybody's mind.
The faithless felt extremely small
But they failed to know the secret of the Guru's grace.(60)

ਸੋਰਠਾ

ਸਿਖਨ ਹੇਤ ਪਿਆਰ ਗੁਰ ਦਸਮੇਸ ਕਰਦਾ।
ਹੋਯਾ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ਜਿਸ ਨੇ ਦੀਦਾਰ ਪਾ ਲਿਆ॥੬੧॥

Sortha

The Tenth Master Loves his sikhs greatly
Whosoever has had a glimpse of him is blessed by his grace.(61)

ਸੋਰਠਾ

ਚਲਹੁ ਅਨੰਦਪੁਰ ਸਹਿਰ ਚੰਨ ਮਾਹੀ ਸਦ ਕਰਦਾ।
ਜਾਗੇ ਪਹਿਲੇ ਪਹਿਰ ਮਾਹੀ ਦਾ ਦੀਦਾਰ ਹੋ ਗਿਆ॥੬੨॥

Sortha

Let us go to Anandpur City; the beloved is calling us.
Those who had woken up early in the morning got the glimpse of the beloved.(62)

ਅੜਿਲ

ਗੁਰ ਸਿਖ ਧੂਰ ਲਿਲਾਟ ਨਿਮਰਤਾ ਲਾਵਈ।
ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਚਤੁਰਤਾ ਆਵਈ।
ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਕੀ ਸੇਵ ਸਰੀਰ ਪਵਿਤ੍ਰਾ।
ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਕੈ ਸੰਗ ਸੇਵਕ ਭੀ ਤਰਾ ॥੬੩॥

Arill

A Gur Sikh humbly applies the dust of the Guru's feet on his forehead;
By joining the true congregation one gets virtue, knowledge &wisdom.
One who serves the true congregation gets his body sanctified
The server of the true congregation gets salvation along with the congregation.(63)

ਅੜਿਲ

ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੋਹਿ ਗੁਰ ਦੀਜਯੋ।
ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਪਦ ਧੂਰ ਪ੍ਰਭੁ ਮੋਹਿ ਕੀਜਯੋ॥
ਦੁਸਟ ਦਮਨ ਰਣ ਖੇਤ ਤਵ ਬਲ ਤੈ ਕਰੂੰ।
ਪ੍ਰਮਾਰਥ ਕੇ ਹੇਤੁ ਰਣ ਮਹਿੰ ਧਰ ਪਰੂੰ ॥੬੪॥

Arill

Satguru Ji, kindly let me into your true congregation;
Make me the dust of the feet of the true congregation.
O'Guru destroyer of the vicious, bless me with your strength to fight in the battle;
Let me die in the battle-field for my spiritual benefit.(64)

ਕਬਿਤ

ਧਰਮ ਕਰਮ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਸਬਹਿ
ਹਾਥਨ ਤੁਫੰਗ ਤਰਵਾਰ ਕਉ ਪਹਿਚਾਨ ਹੂੰ।
ਤਬਕ ਤਬਰ ਖੰਡੋ ਤੀਰ ਅਰ ਸੈਫ ਸੈਥੀ
ਇਨਹੀ ਕੈ ਸੰਗ ਸਚਾਨੰਦ ਪ੍ਰਮਾਨ ਹੂੰ ।
ਅਸ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਅਰ ਖੜਗ ਸਰੋਹੀ ਜੇਤੇ
ਪੀਰਨ ਕੇ ਪੀਰ ਸਾਖੀ ਜੀਤ ਕੀ ਹਉਂ ਜਾਨ ਹੂੰ।
ਇਨ ਹੀ ਕਉ ਚੀਤ ਧਰ ਉਤਰਹੂੰ ਮੈਦਾਨਿ ਜਬਹਿ
ਇਨ ਹੀ ਕੈ ਬਲ ਸਬਹਿ ਜੁਧ ਜਿਤੇ ਮਾਨ ਹੂੰ।੬੫॥

Kabitt

Faith, good actions, charity and ablution, I have adopted
That I recognise guns and swords in every hand;
The sword, the spear, the two pronged dagger, arrows
Are for me a source of true happiness
All the swords and the spears are my perfect master and a guarantee of my victory
I land in the battle-field thinking of these weapons;
And I have won all by their power. (65)

ਦੋਹਿਰਾ

ਤੇਗ ਤੂ ਹੀ ਤੂ ਹੀ ਤਬਰ ਤੂ ਬੰਦੂਕ ਹਮਾਰ ।
ਤੇਰਹਿ ਹੀ ਬਲ ਜੀਤ ਹੈ ਜਯਤੇ ਕੀ ਜਯਕਾਰ॥੬੬॥

Dohira

You are my sword, my arrows and my gun;
Jaita wins victories and applause by virtue or your power(66)

ਦੋਹਿਰਾ

ਬਿਪ ਨਾਰੀ ਹਰ ਲੀਨ ਹੈਂ ਤੁਰਕ ਕੁਮਤਿ ਕਰੇਇਂ।
ਅਵਰਨ ਮਤਿ ਖੰਡਿਤ ਕਰੇਂ ਸੰਤ ਜਨਾ ਦੁਖ ਦੇਇਂ॥੬੭॥

Dohira

The turks kidnapped the wife of a Brahman and committed an evil deed;
They defile the true sense of others and harass the saintly people(67)

ਦੋਹਿਰਾ

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਮੁਖ ਤੇ ਬੋਲਿ ਕੈ ਲੀਨੀ ਖੜਗ ਨਿਕਾਰ।
ਹੋ ਹਲੇ ਮਹਿਂ ਰਣ ਬਿਖੇ ਕੀਨਾ ਤੁਰਕ ਸੰਘਾਰ ॥੬੮॥

Dohira

Uttering Waheguru from the lips hc unsheathed his sword
He jumped into the battle-field and killed the turks (68).

ਦੋਹਿਰਾ

ਬਿਪ ਨਾਰੀ ਕਉ ਮੁਕਤਿ ਕਰ ਲਾਇ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰਿ।
ਤਿਹ ਦੀਨੀ ਭਰਤਾਰ ਕਉ ਦੀਨ ਉਧਾਰਣਹਾਰ॥੬੯॥

Dohira

He got the helpless woman freed and brought her to the guru's court;
The saviour of the poor gave her to her husband(69.)

ਦੋਹਿਰਾ

ਅਬ ਬਿਲੰਬ ਨ ਕੀਜੀਏ ਨੰਦ ਪੁਰੀ ਕੈ ਰਾਇ ।
ਆਇਸ ਮੋ ਕਉ ਦੀਜੀਏ ਹਨੂ ਤੁਰਕ ਕਉ ਜਾਇ।੭੦।।

Dohira

O' you ruler of Anandpur do not make any delay now.
Order me just now to go and destroy the Turks (70).

ਦੋਹਿਰਾ

ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਏਹੁ ਬਰ ਦੀਜੈ ਮੋਹਿ।
ਡੰਕ ਬਜਾਊ ਜੀਤ ਕਾ ਤਉ ਮੁਖ ਪੇਖੂੰ ਤੋਹਿ।੭੧।।

Dohira

O' all powerful Satgur, grant me this boon
That I may see you only after winning the victory (71).

ਦੋਹਿਰਾ

ਖੜਗ ਗੋਦ ਮਹਿ ਬੈਠਿ ਕੈ ਨਾਹਿੰ ਬਿਆਪੈ ਸੋਕ ।
ਮੁਕਤੀ ਕਾ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੂ ਦੋਹੂੰ ਲੋਕ ਪ੍ਰਲੋਕ।੭੨।।

Dohira

If we sit in the lap of the sword we are free from any mourning;
The Prabhu grants us salvation in this and the next world (72).

ਦੋਹਿਰਾ

ਦਾਨੀ ਔ ਯੁਧਵੀਰ ਕੀ ਕੀਰਤਿ ਹੈ ਤ੍ਰੈਭਾਉਨ ।
ਅਰ ਕੇਤੇ ਜਨਮਹਿਂ ਮਰਹਿ ਤਿਨ ਕਉ ਜਾਨਹਿਂ ਕਉਨ ।੭੩।।

Dohira

The charitable and the heroic Guru wins glory in all the three regions
Otherwise several people get born and die and nobody knows them (73).

ਦੋਹਿਰਾ

ਜਯਤੇ ਸਰਵ ਉਤਮ ਧਰਮ ਜੂਝਨ ਬੀਚ ਮੈਦਾਨਿ ।
ਜੋ ਰਣ ਤੇ ਮੁਖ ਫੇਰ ਹੈਂ ਖੋਵਹਿਂ ਦੀਨ ਇਮਾਨ।।੭੪।।

Dohira

O' Jaita, the supreme religion is dying in the battle-field;
Those who turn their back on the battle-field lose their faith and religion (74).

ਕਬਿਤ

ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰ ਔਂ ਬਿਕਾਰ ਪ੍ਰਵੇਸ ਉਰ ,
ਭ੍ਰਿਕੁਟੀ ਚਢਾਇ ਭੀਮ ਚੰਦ ਫੀਕ ਬੋਲਈ ।
ਨੈਨਨ ਲੋਹਿਤ ਕਰ ਹੋਠਨ ਕਉ ਕਾਟਤ ਹੈ,
ਜਰੇ ਜਨ ਪਾਵਕ ਭੁਇੰਗ ਬਿਖ ਘੋਲਈ ।
ਗੁਰੂ ਜੀ ਗੰਭੀਰ ਉਰ ਸਾਗਰ ਕੋ ਨੀਰ ਸਮ,
ਓਟ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੁ ਨਹਿੰ ਕਿੰਚਤ ਭਿ ਡੋਲਈ ।
ਸਿਖਨ ਕੀ ਸਭਾ ਬੇਗ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੁਲਾਤ ਭਏ,
ਕਾਲ ਕੋ ਨਿਹਾਰ ਸਬਹਿ ਬੀਰ ਪਰ ਤੋਲਈ।੭੫॥

Kabitt

Cherishing anger, pride and vice in his mind
And raising his eye -brows Bhim Chand speaks drily.
Making his eyes red, he chews his lips,
Just as a snake in fire writhes in prison.
The Guru Ji is solemn and calm like the water of the ocean;
He is sitting in equanimity, depending upon God; he is not at all shaky.
He at once called the assembly of the sikhs,
Considering the emergency all the heroes were ready in no time(75).

ਸਵੈਯਾ

ਅਬ ਕੂਟ ਨੀਤ ਔਂਰਗ ਸੁਨੋ,
ਯਾ ਬਿਚਾਰ ਲੀਆ ਇਸਲਾਮ ਚਲੇ ।
ਜਹਿਂ ਜਹਿਂ ਬਡ ਬਿਪਰਨ ਪੁੰਜ ਹੁਤੇ,
ਬਹੁ ਵਯਯ ਕੀਆ ਧਨ ਧਾਨ ਚਲੇ ।
ਧਨ ਧਾਨਯ ਭੀ ਜਹਿਂ ਵਿਫਲ ਭਏ,
ਭੀਰੁਨ ਦੰਡ ਦੈ ਡਰਪਾਨ ਚਲੇ ।
ਧਨ ਦੰਡ ਭੀ ਵਿਫਲ ਭਏ ਜਬ ਤਉ,
ਬਲ ਪੂਰਵਕ ਬਿਪਰ ਨਿਸਾਨ ਦਲੇ ॥੭੬॥

Swaiyya

Now listen about the vicious policy of Aurangzeb,
He resolved that Islam should be prevalent everywhere;
Wherever there are the big centres of the Brahmans,
They should be purchased with pelf and power,
Where pelf and power to not work, The Brahmans,
should be punished and frightened
If the punishment and temptation also fail,
The Brahmans may be crushed through violence (76).

ਸਵੈਯਾ

ਕਰ ਪਰਚਮ ਲੀਏ ਗੋਬਿੰਦ ਹਰਿ ਕੋ
ਉਪਦੇਸ ਕੀਆ ਹਰਿ ਜੂ ਹਰਿ ਕੇਰਾ ।
ਜਬ ਡੰਕ ਬਜਾ ਚਹੂੰ ਕੂਟਨ ਮਹਿੰ
ਔਰੰਗ ਰਿਦੇ ਅਤਿ ਕੀਆ ਬਖੇਰਾ ।
ਮਨ ਧਾਰਿ ਅਨੀਤ ਔਰੰਗ ਸਾਹੁ
ਗਿਰਿ ਰਾਜਨ ਸੰਕ ਦੀਓ ਮਨ ਝੇਰਾ ।
ਕੈ ਅੰਤ ਕਰੋ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਕੋ
ਕੈ ਜਾਨ ਲੇਹੁ ਨਿਜ ਅੰਤ ਨਿਬੇਰਾ ।੭੭॥

Swaiyya

**Guru Gobind Singh Ji held aloft the flag of God,
He preached the message of God,
When the war-drum resounded on all sides;
It perturbed the mind of Aurangzeb,
Resolving on a vicious policy, king Aurangzeb,
thereatened the Chiefs of the hills,
That either they should finish Guru Gobind Singh
Or should believe that their end was approaching (77).**

ਸਵੈਯਾ

ਗਿਰਿ ਈਸਨ ਸੁਨੋ ਬਿਚਾਰ ਕੀਆ
ਯਦਪਿ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਪੰਥ ਹਿਤਕਾਰੀ ।
ਤਦਪਿ ਕਿਛ ਐਸ ਉਪਾਇ ਕਰਹੁ
ਨਹਿੰ ਰਾਜਨ ਭਾਸਹਿੰ ਕਬਹੁੰ ਖੁਆਰੀ ।
ਅਤਿ ਸੋਚ ਬਿਚਾਰ ਗੰਭੀਰ ਕੀਆ
ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਆਰੋਪ ਗੁਰੂ ਕੋਇ ਡਾਰੀ ।
ਗੁਰ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ਜਪਾਇੰ ਸਹੀ
ਅਰ ਸਹੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਪਰ ਉਪਕਾਰੀ ।੭੮।

Swaiyya

The hilly chiefs deliberated among themselves
No doubt the path of Guru Nanak is very beneficial
Still we should think of some remedy,
So that the hilly chiefs do not look dishonoured
After a lot of serious deliberations they decided
That they should level some allegations against the Guru
Guru Gobind Singh makes people meditate on God's name;
It is also true that Guru Gobind Singh is a humanitarian(78)

ਸਵੈਯਾ

ਕਿਛੁ ਕਾਰਣ ਹਾਥ ਨਾ ਆਯੋ ਜਬੈ
ਗਿਰਿ ਰਾਜਨ ਬਾਦ ਨਗਾਰਹਿ ਕੀਨਾ।
ਮਤ ਡੰਕ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਬਜਾਓ ਪ੍ਰਭੁ
ਅਤਿ ਨਾਦ ਭਿਆਨ ਉਠਹਿ ਪ੍ਰਬੀਨਾ।
ਕਿਤ ਅਵਰ ਗ੍ਰਿਹ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਕਰਹੁ
ਰਿਦ ਧਾਰ ਅਖੇਟ ਆਯੁਧ ਸੁ ਚੀਨਾ।
ਅਬ ਕਸਟ ਹਰੋ ਗਿਰਿ ਰਾਜਨ ਕੋ
ਪ੍ਰਸਥਾਨ ਕਰਹੁ ਅਰ ਥਾਨ ਸੁ ਭੀਨਾ॥੭੯॥

Swaiyya

**When they could not think of any other pretext
The hilly chiefs raised the issue of the war-drum
O' Lord, do not strike your war-drum,
It produces a vary horrible sound.
Go and relax at some other house;
And take up weapons with a view to hunting;
Now alleviate the suffering of the hilly chiefs
And go to some other beautiful place from here (79).**

ਸਵੈਯਾ

ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਜਾਨ ਲੀਆ ਮਨ ਮਹਿੰ
ਕੂਟਸਤਿ ਬਿਨਤੀ ਰਾਜਨ ਕੀ ।
ਕਿਛ ਕਸਟ ਦੁੰਦੁਭਿ ਨਹਿੰ ਦੇਤ ਇਨੈ
ਕਸੁ ਨਹਿੰ ਅਖੇਟਹਿ ਭਾਜਨ ਕੀ ।
ਕੂਟਸਤਿ ਰਾਜਨ ਕਪਟ ਮਨਹਿੰ
ਗੁਰ ਯਾਦ ਬਸਹਿ ਮਨ ਸਾਜਨ ਕੀ ।
ਪ੍ਰਸਥਾਨ ਕੀਓ ਨਾਹਨੇਸ ਕਨੇ ।
ਘਨਘੋਰ ਉਠੀ ਗਜ ਗਾਜਨ ਕੀ ।।੮੦।

Swaiyya

Guru Gobind Singh Ji realised in his mind
That the request of the hilly chiefs was based on evil intentions.
The war-drum does not trouble them in any way;
Nor is hunting afflicting them.
The cunning Kings have vice in their mind
But the Guru's mind is invested with the memory of God,
The Guru Ji set out for the domain of the ruler of Nahan;
While his elephants were trumpeting aloud (80).

ਸਵੈਯਾ

ਨਹਿੰ ਨੀਤ ਅਨੀਤ ਬਿਚਾਰ ਕਰੀ
ਪ੍ਰਕਾਸ ਮੇਦਨੀ ਅਤਿ ਹਰਖਾਯੋ ।
ਤਟ ਆਨ ਮਿਲਾ ਗੁਰ ਜਮਨਾ ਕੈ
ਜਹਿੰ ਪਾਉਂਟਾ ਸੁੰਦਰ ਥਾਨ ਸੁਹਾਯੋ ।
ਪਗ ਪਰਸੇ ਪਰਸੇ ਪੁਨ ਪਰਸੇ
ਗੁਰ ਮੀਤ ਮਿਲੇ ਅਹੋ ਭਾਗ ਸੁ ਪਾਯੋ ।
ਗੁਰ ਆਸਨ ਸਾਸਨ ਅਰਪ ਕੀਆ
ਅਰ ਅਰਪ ਕੀਆ ਸਗਰਾ ਬਨਰਾਯੋ। ।੮੧।

Swaiyya

Without considering the good and bad consequences
Medni Prakash felt greatly pleased at heart,
He received the Guru Ji on the bank of Yamuna
Where the beautiful city of Paonta is situated
He repeatedly touched the Guru's feet;
Declaring himself fortunate in meeting the Guru,
He requested the Guru Ji to grace his throne;
And donated the entire forest area to him (81).

ਸਵੈਯਾ

ਗੁਰ ਪਾਂਵ ਟਿਕਾਯ ਕੈ ਪਾਂਵਟਾ ਮਹਿੰ
ਪਿਖ ਕਾਲ ਭਵਿਖ ਬਜੋਂਤ ਬਨਾਯੋ ।
ਕਿਛ ਰਖਸਿਕ ਕੋਟ ਉਸਾਰ ਲੀਏ
ਸਬ ਅਸਤਰ ਸਸਤਰ ਬੀਚ ਟਿਕਾਯੋ ।
ਕਿਛੁ ਤੁਰਕ ਔਰੰਗ ਜੋ ਕਾਢ ਦੀਏ
ਸਾਹ ਬਦਰੁਦੀਨ ਗੁਰ ਪੈ ਲੇ ਆਯੋ ।
ਖਾਂ ਕਾਲਾ ਭੀਖਨ ਖਾਂ ਆਦਿਕ
ਆਇ ਚਰਨਨ ਮਹਿੰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ॥੮੨.।

Swaiyya

The Guru Ji settled at ease at Paonta
And made plans for the future,
For his security he constructed many forts;
And store his shock weapons and missiles inside,
Some Turks whom Aurangzeb had turned out
Badruddin Shah brought to the Guru Ji,
Kala Khan, Bhikhan Khan etc. made obeisance at the Guru Ji's feet(82).

ਸਵੈਯਾ

ਅਬ ਔਰੰਗ ਠਾਨ ਲੀਆ ਮਨ ਮਹਿੰ
ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਨਹਿੰ ਮੋ ਸੋਂ ਡਰ ਪਾਯੋ ।
ਅਬ ਲੋਹ ਸੋਂ ਲੋਹਾ ਕਾਟ ਦਿਜੇ
ਮਮ ਦੋਸ ਨਹਿੰ ਨੀਕਾ ਸਿਰ ਆਯੋ ।
ਯੋਂ ਸੋਚ ਬਿਚਾਰ ਔਰੰਗ ਕਰੀ
ਲਿਖ ਭੀਮ ਚੰਦ ਪਾਤੀ ਭਿਜਵਾਯੋ ।
ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਪਰਾਜਿਤ ਗੋਬਿੰਦ ਕਉ
ਮਮ ਪਾਤੀ ਭੀਖਨ ਖਾਨ ਦਿਲਾਯੋ ॥੮੩॥

Swaiyya

Now Aurangzeb concluded in his mind
That Guru Gobind Singh was not afraid of him.
Now if I measure my sword with him I will not be to blame even in the least.
He got a letter written to Bhim Chand
That he should defeat Guru Gobind Singh Ji,
He also directed him to deliver his letter to Bhikhan Khan (83).

ਸਵੈਯਾ

ਬਹੁ ਰਾਜਨ ਸੈਨ ਲੇ ਭੀਮ ਸਸਿ
ਗੜ ਪਾਉਂਟਾ ਘੇਰ ਲਿਏ ਦਿਸ ਚਾਰੇ ।
ਨਹਿੰ ਜਾਨ ਸਕਾ ਖਲ ਗੁਰਬਰ ਕੋ
ਗੁਰ ਇਛੈਂ ਜੁਧ ਭੰਗਾਣ ਦੁਆਰੇ ।
ਭੀਖਨ ਹਯਾਤ ਨਜਾਬਤ ਖਾਂ
ਗੁਰ ਛੋਰ ਮਿਲੇ ਸਸਿ ਭੀਮ ਗੁਟਾਰੇ ।
ਗੁਰ ਸਿਖਨ ਧਾਰ ਕੈ ਜੀਤ ਮਨਹਿੰ
ਰਿਪੁ ਮਾਰ ਦਿਏ ਜਨ ਕਾਲ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ॥੮੪॥

Swaiyya

Bhim Chand led the armies of many Kings
And besieged the Fort of Paonta on all sides
The silly person could not understand the Guru's plans;
Who wanted to wage a battle at Bhangani
Bhikhan, Hayat and Najabat Khan Deserted the Guru Ji and joined Bhim Chand's group;
The Gursikhs resolved on victory and annihilated the enemies as if they were attacking the death 84).

ਸਵੈਯਾ

ਸਰ ਕਾਨੋਂ ਖੈਂਚ ਗੁਰੂ ਛੋਰੈ
ਘਮਸਾਨ ਮਚਾ ਯੁਧ ਖੇਤ ਮਝਾਰੇ ।
ਮਾਰਾ ਗੁਰ ਤੁਰਕਨ ਕੋ ਸਮ ਹੀ
ਗੜਵਾਲ ਹੰਡੂਰ ਕਹਿਲੂਰੀ ਮਾਰੇ ।
ਬਰ ਬੀਰ ਸੰਗੋ ਸਾਹ ਜੀਤ ਮਲ
ਗੁਰੂ ਕਾਮ ਆਏ ਰਣ ਅਤਿ ਕਰਾਰੇ ।
ਜਨ ਸੂਹਾ ਪਹਿਰ ਚਲੀ ਯੁਵਤੀ
ਫੀਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਮਹਿਂ ਸ੍ਰੋਣ ਦਿਸਾਰੇ ।।੮੫।।

Swaiyya

The Guru Ji shot his arrows pulling them upto his ears;
A fierce battle was fought in the field
The Guru Ji killed the Turks in the same way,
As he killed the soldiers of Garhwal, Handoor and Kehloor,
The brave Sangho Shah and Jit Mal
Laid down their lives in the field for the Guru Ji.
Just as a damsal puts on a red dress
The soil seemed coloured in red in the dim light (85).

ਦੋਹਿਰਾ

ਚਾਰ ਦਿਸਾ ਸ੍ਰੋਣਤ ਬਹੁੰ ਆਮਿਖ ਪਿੰਡ ਬਿਚਾਰ।
ਝਪਟ ਸੇ ਵਾਇਸ ਚੀਲ ਅਰ ਕੋਕ ਸ੍ਰਿਗਾਲ ਨਿਹਾਰ ॥੮੬॥

Dohira

The earth was drenched in gore on all sides;
And the crows, the kites and jackals were happy to have their fill (86).

ਦੋਹਿਰਾ

ਉਪਚਾਰ ਕਰਹਿਂ ਕਿਛ ਘਾਵਰੀ ਘਾਇਲਨ ਘਾਵ ਨਿਹਾਰ ।
ਤਹਿਂ ਪਰ ਜੋਧਾ ਨਹਿਂ ਕਰਹਿਂ ਭੂਲਹਿ ਸੇ ਪ੍ਰਹਾਰ ॥੮੭॥

Dohira

The vaids were treating the wounded
The soldiers never attacked them even by mistake.(87)

ਸਵੈਯਾ

ਅਸ ਬੀਰ ਪੈ ਬੀਰ ਪ੍ਰਹਾਰ ਕਰੇ ।
ਜਨ ਅਹਿਰਨ ਚੋਟ ਹੈਂ ਕੀਨ ਲੋਹਾਰੇ ।
ਮੁਖ ਬੀਰਨ ਕੈ ਪ੍ਰਤੱਖ ਉਜਲ
ਮੁਖ ਭੀਰਨ ਕੈ ਡਰ ਛਾਰ ਪਸਾਰੇ ।
ਯੋਂ ਸਾਰ ਪੈ ਸਾਰ ਸੰਮੁਖ ਚਲੇ
ਘਨਘੋਰ ਫਟੇ ਜਨ ਬਾਦਰ ਕਾਰੇ ।
ਗੁਰ ਤੀਰਨ ਕੈ ਪ੍ਰਹਾਰ ਕਰਹਿੰ
ਜਨ ਖੇਤ ਕਿਸਾਨ ਧਰੇ ਕਟਵਾਰੇ ।।੮੮।।

Swaiyya

The brave soldiers were attacking each other
As the blacksmiths strike the iron
The faces of the heroes were glowing
While the faces of the cowards seemed ash-covered.
The swords were clanging against the swords;
As if the black clouds were splitting
The Guru Ji was shooting his arrows at his enemies,
And, like harvesters; rearing heaps of dead bodies (88).

ਸਵੈਯਾ

ਸਾਹ ਬਦਰੁਦੀਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਾਸ
ਕਾਲੇ ਖਾਂ ਗੁਰ ਕੇ ਸਖੇ ਸਹੇਲੇ ।
ਇਵ ਲੋਥ ਪੈ ਲੋਥ ਰਣਹਿੰ ਡਾਰੀ
ਜਿਵ ਗੇਹੂੰ ਕੇ ਖਲਿਹਾਨਿ ਰਖੇਲੇ ।
ਬਹੁ ਰਾਜਨ ਸੈਨ ਮਰੀ ਜੁਧ ਮਹਿੰ
ਔ ਨਮਕ ਹਰਾਮ ਪਠਾਨ ਰੁਹੇਲੇ ।
ਜਬ ਭੀਮ ਚੰਦਹਿ ਗੁਰ ਤੀਰ ਦੀਆ ।
ਅਰ ਭਾਗ ਗਏ ਰਣ ਛਾਡ ਸੁਖੇਲੇ।।੮੯।।

Swaiyya

Badruddin Shah and Kirpal Dass And Kale Khan were the Guru's friends
The dead bodies were heaped on one another in the field;
Just as the heaps of wheat are piled
A large army of Kings died in the battle
The disloyal Pathaans also died with them.
When the Guru Ji shot his arrow at Bhim Chand
All other soldiers fled the field (89)

ਸਵੈਯਾ

ਚਿਤ ਚੀਤ ਅਨੰਦ ਨਿਰੰਜਨ ਕੋ
ਜਸ ਸੂਰ ਮਹਾਂ ਬਲ ਬੀਰ ਜਿਹ ਗਾਹਿੰ ।
ਆਦੇਸ ਦੀਆ ਤਿਹ ਗੁਰੂਬਰ ਕਉ
ਅਬ ਪੰਥ ਚਲਾਹੁ ਨਮਾ ਜਗ ਮਾਹਿੰ ।
ਦੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਹਿਨ ਅਮਰ ਕਰਹੁ
ਮਮ ਸੁਤ ਸਬਹਿ ਮੁਹਿ ਮਿਲਬੇ ਪਾਹਿੰ ।
ਚੰਦ੍ਰਹਾਂਸ ਦੇਹੁ ਤਿਨ ਹਾਥਨ ਮਹਿੰ
ਕਿਛ ਤਾਣ ਰਹਿਆ ਜਿਨ ਮਹਿੰ ਕਛੁ ਨਾਹਿੰ॥੯੦॥

Swaiyya

The Guru Ji enjoyed the celestial bliss
Just as the powerful heroes sang the celestial songs;
Almighty God ordered the Guru Ji
That he should spread his message in the world
He should immortalise everybody by baptising him.
Thus God will meet all his sons
He told Guru Ji to give swords in the hands
Which had become completely powerless (90).

ਸਵੈਯਾ

ਦਹਿ ਜਾਮ ਲਿਯੋ ਦਹਿ ਨਾਮ ਕੀਏ
ਜਗ ਤਾਰਣ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਭਵ ਪਾਯੋ ।
ਦਹਿ ਜਾਮ ਕਾ ਜੇਤਾ ਤੇਜ ਹੁਤੋ
ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਦੈ ਪੰਥ ਸਜਾਯੋ ।
ਦਹਿ ਜੋਤਿਨ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਜੋਤ ਲਿਓ
ਉਰ ਪੰਥਹਿ ਜੀਵਨ ਜੋਤ ਜਗਾਯੋ ।
ਤਬ ਤੈ ਯਾ ਖਾਲਸ ਅਮਰ ਭਯੋ ।
ਜਮ ਕਾਲ ਕਾ ਦੰਡ ਨ ਨੇਰੈ ਆਯੋ।।੯੧।।

Swaiyya

The Gurus passed through ten incarnations under ten different names;
In order to give salvation to the world, they got their lives.
Jaita saw the glory of the two Gurus
And saw Guru Gobind Singh anointed his Panth.
Guru Ji got the light of two incarnations
And thus lighted the life of the Panth
Since then the Khalsa has been immortalised;
And has never felt the fear of death (91).

ਸਵੈਯਾ

ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸੁ ਪੰਥ ਕੀਆ
ਜਗ ਭੀਤਰ ਜੋ ਜਨ ਕੋ ਸੁਖਦਾਈ ।
ਜਹਿ ਸੋਂ ਸਬ ਬੰਧ ਮਿਟੈ ਜਮ ਕੈ
ਪਰਮਾਤਮ ਸਾਥ ਜੋ ਬੇਗ ਮਿਲਾਈ ।
ਜਗ ਤੀਰਥ ਜੋਗ ਸੋਂ ਮੁਕਤ ਭਇਆ
ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁ ਜਾਨ ਲੀਓ ਰਘੁਰਾਈ ।
ਕਹਹੁ ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਅਚਿੰਤ ਭਏ
ਪਗ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਲੀਏ ਪ੍ਰਸਾਈ ॥੯੨॥

Swaiyya

Guru Gobind Singh Ji anointed his Panth
So that the people lived comfortably in the world.
With this the people lost all fear of death,
And found an easy way of meeting God
The world was freed from pilgrimages and yoga
And came in contact with gurshabad as the divine way
Jiwan Singh says that all those were free from worry
Who were blessed by the feet of Guru Gobind Singh Ji (92).

ਸਵੈਯਾ

ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰਹੁ ਅਬ ਦੀਨਨ ਕੀ
ਗੁਰ ਬਾਤ ਯਾਹੀ ਮੁਖ ਤੈ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ।
ਨਹਿੰ ਬਿਲੰਬ ਕਰਹੁ ਰਣ ਜੂਝਨ ਤੇ
ਜਗ ਜੀਵਨ ਜਾਨ ਲੇਹੁ ਜਨ ਦਾਸੀ ।
ਭਟ ਔਰ ਨਹਿੰ ਮੁਖ ਜੋਰਤ ਜਹਿੰ
ਸਿੰਘ ਜੂਝ ਮਰਹਿ ਰਣ ਮਹਿ ਅਵਨਾਸੀ ।
ਸਿੰਘ ਰਾਖ ਗ_ ਧਰਮ ਕੋ ਹੇਤ ਸਦਾ
ਅਧਰਮ ਪਕੜ ਜੜ ਮੂਲ ਬਿਨਾਸੀ ॥੯੩॥

Swaiyya

Now I shall take care of the oppressed,
Guru Ji uttered from his lips
I shall not make delay in jumping into the battle-field.
I shall dedicate this life to the people
Even at the places of which even the poets do not talk
My immortal sikhs will die in the field
The sikhs will eve r protect the cows and the religion;
They would put an end to irreligion (93).

ਸਵੈਯਾ

ਜਨ ਸੰਤ ਮਹੰਤ ਬਡੇ ਭਗਵੰਤ
ਦੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੂਰਨ ਕਾਰਜ ਕੀਉ ।
ਫੁਨ ਕਹੀਅਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਨ ਕਰਹੁ
ਸਬ ਬੰਧ ਕਟਹਿ ਤੁਮਰੇ ਸੁਤ ਜੀਉ ।
ਸਿਰ ਭੇਟ ਕਰਹੁ ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਕਉ
ਗੁਰ ਨਦਰਿ ਤੇ ਗੁਰਸਿਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਉ।
ਫੁਨ ਰਹਿਤ ਕੁਰਹਿਤ ਬਤਾਇ ਸਬੀ
ਗੁਰ 'ਵਾਹਿਗੁਰੂ' ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰ ਦੀਉ ॥੯੪॥

Swaiyya

Great saints hermits and acolytes were baptised and the deed was accomplished;
Guruji told them to take Amrit. Which will put an end to their limitations.
He told them to dedicate their lives to the guru.
And become Gursikhs by taking Amrit under the kindness of the Guru.
He then told them all the canons of conduct and miscounduct
And thus gave them the incantation of Vaheguru (94).

ਕਬਿਤ

ਸਾਸ ਕੇ ਦਿਵਈਆ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣਨ ਰਖਈਆ ਗੁਰੂ
ਰਾਖਨੈ ਕੈ ਪੂਤ ਕਉ ਸਵੈਯਮ ਚਲੇ ਆਤ ਹੈਂ ।
ਜੁਧ ਕੇ ਜਿਤਈਆ ਹਨੇ ਅਰਣ ਮੈਦਾਨਿ ਗੁਰੂ
ਸੂਰਜ ਮਾਨਿੰਦ ਨੰਦਪੁਰੀ ਰੁਸਨਾਤ ਹੈਂ।
ਸਿੰਘਨ ਸਜਈਆ ਗੁਰ ਦੀਖਨ ਦਵਈਆ ਪਿਤ
ਸੁਤਨ ਮਝਾਰ ਸਰ ਅੰਬਰ ਸੁਹਾਤ ਹੈਂ।
ਰਿਖ ਮੁਨ ਸਿਧ ਬੁਧ ਜੋਧਨ ਜਿਤਈਆ ਜੁਧ
ਗੁਰੂ ਬਰ ਹੇਤ ਰਖ ਪਗ ਧੂਰ ਪਾਤ ਹੈ॥੯੫॥

Kabitt

The Guruji is the giver and preserver of my life
In order to protect his son he himself comes forward
He gives victory in the battle-field and destroys the enemies there.
He illuminates Anandpur like the sun;
He anoints the Singhs and gave away the life of his fat her.
He sits among his sons as the moon gives glory to the sky
The Rishis, the Munis, the Sidhs, the Budhs and the heroes win victories
By taking the dust of the holy feet of the Guruji (95).

ਸਬਦ

ਨੰਦਪੁਰ ਸਹਰ ਗੋਬਿੰਦ ਕੋ ਬੇਟਾ ਜਯਤਾ ਨਾਮ ਲੀਓ ਗੀ ।
ਸ਼ਬਦ ਸੁਰਤਿ ਕਉ ਮੇਲਿ ਕੈ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਕੋ ਦਾਨ ਦੀਓ ਗੀ।
ਸਤਿਗੁਰ ਰੰਕ ਕਉ ਭੂਪਤਿ ਕਰਹਿਂ ਐਸ ਸੁਕਾਮ ਕੀਓ ਗੀ ।
ਖਾਲਸ ਭਏ ਅਖਾਲਸ ਸਿਖ ਗਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਨ ਕੀਓ ਗੀ ।
ਤਬ ਤੇ ਗੋਬਿੰਦ ਪੰਥ ਨਿਆਰਾ ਸਬ ਜਗ ਮਨਾ ਲੀਓ ਗੀ ।
ਪੰਥ ਕਉ ਸੋਗ ਬਿਰੋਧ ਹਰਖ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ਜਾਨ ਲੀਓ ਗੀ ।
ਸਚਖੰਡ ਔਰ ਅਨੰਦਪੁਰੀ ਕਉ ਏਕੁ ਸਮਾਨ ਕੀਓ ਗੀ ।
ਹਰਿ ਮਹਿਂ ਹਰਿਜਨ ਲੀਨ ਭਏ ਹੈਂ ਹਰਿ ਜਸ ਗਾਨ ਕੀਓ ਗੀ ॥੯੬॥

Shabad

At Anandpur city Guru Gobind Singh blessed his son Jaita with the divine name.
He related his mind with the shabad and graced him with the Satguru's name.
The Satguru worked such miracles as to change the beggars into the kings.
The impure sikhs became pure by taking Amrit
Since then Guru Gobind Singh's Panth has been recognised as unique.
This Panth is known to be free from sorrow, hostility and joy,
Anandpur and the heaven are rendered equal.
The God's men are lost in God and singh His psalms (96)

ਦੋਹਿਰਾ

ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਦੀਜੀਏ ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਕੋ ਦਾਨ।
ਤਨ ਮਨ ਧਨ ਅਰਪਤਿ ਕਰਹੂੰ ਪ੍ਰੀਤੀ ਕੈ ਪ੍ਰਮਾਨ॥੯੭॥

Dohira

O' Almighty be charitable to Jiwan Singh
let him sacrifice his body, mind and money as a token of his devotion (97).

ਦੋਹਿਰਾ

ਗੁਰ ਸਿਖਨ ਕੀ ਸੇਵ ਤੇ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਅਰੋਗ ।
ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਭ ਹਰ ਲੀਏ ਕਿਲ ਬਿਖ ਸਗਰੇ ਰੋਗ॥੯੮॥

Dohira

By serving the gursikhs, one becomes mentally and physically healthy.
Jiwan Singh says that God destroys all ills. (98)

ਸਵੈਯਾ

ਮੰਦ ਸੁਗੰਧ ਕੁਦੰਬ ਪਵਨ ਜਨ
ਚਵਰ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਕਉ ਸੁਖਦਾਈ ।
ਬਰ ਭਟ ਸਜੇ ਸੁ ਦੀਵਾਨ ਮਧੇ
ਗੁਰ ਸਿੰਘਨ ਸੰਮੁਖ ਐਸ ਅਲਾਈ ।
ਨਿਜ ਜੋਤਿ ਧਰੀ ਨਿਜ ਰੂ ਪ ਦੀਆ
ਤਜ ਬਰਨ ਔ ਜਾਤ ਗੁਰਾਦਰ ਪਾਈ ।
ਜੋ ਰੀਤਿ ਗਹਿੰ ਸਿੰਘ ਬਿਪਰਨ ਕੀ
ਤਿਨ ਕੋ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਵੰਚਿਤ ਹਾਈ ।।੯੯।।

Swaiyya

Slow and fragrant breeze seems to give soothing air to the Guru Ji
The brave heroes who are sitting in Guru Ji's presence,
Are addressed by the Guru Ji in this manner
I have given you my own form and spirit
By giving up my caste I have felt honored.
The sikhs who follow the Brahmnic rituals
Are deprived of the Guru's glimpse (99).

ਸਵੈਯਾ

ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਕਾ ਸਿਖ ਸੋਇ
ਜੋਇ ਜੋਤਿ ਅਕਾਲ ਸਗਲ ਮਹਿ ਮਾਨੈ ।
ਬਰਨ ਔ ਜਾਤ ਕੋ ਮਾਨੈ ਨਹਿ
ਸੁਭ ਕਰਮਨ ਕਉ ਸੁਭ ਬਰਨ ਬਖਾਨੈ ।
ਦੀਨਨ ਕੀ ਪ੍ਰਿਤਪਾਲ ਕਰਹਿ
ਅਘਵੰਤ ਮਲੀਨ ਸਤਰੁ ਸਮ ਜਾਨੈ ।
ਜਬ ਅਉਧ ਬਣੇ ਰਣ ਜੂਝਨ ਕੀ
ਤਬ ਤੇਗ ਕੋ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਮਾਨੈ।੧੦੦।

Swaiyya

Only he is the sikh of Guru Gobind Singh
Who believes the devine spirit inhabiting everything;
Who does not show any regard to caste and colour
And considers noble deeds to be the highest caste ;
Who looks after the down-trodden
And regards the vicious and dirty as his enemies.
When the time comes for his fighting in the fields
He should accept the sword as the celestial light (100).

ਸਵੈਯਾ

ਜੁਧ ਜੋਰ ਭਯਾ ਦੁਹਿ ਓਰਨ ਤੇ
ਦੁਹਿ ਸੈਨਨ ਅਤਿ ਪ੍ਰਹਾਰ ਲਗਾਏ ।
ਕਰਿ ਕੁੰਭ ਕੇ ਸੰਗਿ ਕਰਿ ਕੁੰਭ ਮਿਲੇ
ਸਰ ਅਤਿ ਭਿਆਨ ਪਦਾਤ ਚਲਾਏ ।
ਗੜ ਗੜ ਬੰਦੂਕਹਿੰ ਸੋਰ ਮਚਹਿ
ਜਨ ਤੋਇਦ ਨੰਦਪੁਰੀ ਘਿਰ ਆਏ ।
ਡਰ ਕਾਤਰ ਰਣਿ ਮੁਖ ਮੋਰ ਗਏ
ਜੁਧ ਮਹਿੰ ਬਰ ਬੀਰ ਅਤਿ ਹਰਖਾਏ ।੧੦੧॥

Swaiyya

A fierce battle was waged by both the sides;
Both the armies made furious attacks.
The heroes who carried maces fought with the maces;
The archers shot arrows from their bows ;
The guns fired with roaring noise;
Many soldiers were besieged inside Anandpur
The cowards turned their backs on the battle-field;-
But the heroes enjoyed being there (101)

ਦੋਹਿਰਾ

ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਕੈ ਕਾਰਣਹਿਂ ਚੀਤ ਬਢਾਈ ਚਿੰਤ ।
ਕਿਉਂ ਕਰ ਚੀਤ ਨ ਚੇਤਈ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਬਚਿੰਤ ।।੧੦੨।।

Dohira

On account of the wife and the sons the mind has got worried
Why do you not remember the Almighty who protects from worries (102)

ਦੋਹਿਰਾ

ਬੇਮੁਖ ਗੁਰ ਤੇ ਹੋਇ ਕੈ ਕਿਤਵਲ ਜਾਸੇਂ ਬੀਰ ।
ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਜੀਵਨ ਲਈ ਗੁਰ ਤਜ ਕਰਨ ਤਕਸੀਰ ।।੧੦੩।।

Dohira

Where can the brave go, turning their backs on the Guru
O' Jiwan Singh those who gave up the Guru for their life committed a mistake (103)

ਦੋਹਿਰਾ

ਜੋ ਪ੍ਰਤਖ ਹਦੂਰਿ ਹੈ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਹਿ ਨਹਿੰ ਤਾਹਿੰ ।
ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰੇਮ ਉਪਾਵਨਿ ਜੋ ਤਉ ਦੀਖਤ ਨਾਇੰ।੧੦੪॥

Dohira

If you do not love the one who is present before you,
How can you love the one who is invisible (104)

ਦੋਹਿਰਾ

ਝੇਰਾ ਗਲੀਂ ਨ ਨਿਬਰੈ ਸੁਮਲਾਂ ਸੰਗ ਬਿਚਾਰ ।
ਸੁਭ ਕਰਮਨ ਤੇ ਪਾਈਐ ਸਚਾ ਗੁਰਦਰਬਾਰ।੧੦੫॥

Dohira

The quarrel can be settled by valuable thoughts and not mere talk.
We can reach the holly presence only through noble deeds(105).

ਦੋਹਿਰਾ

ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਿਨ ਪ੍ਰੇਮ ਨਹਿੰ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਨਾ ਨਹਿੰ ਆਗ।
ਪ੍ਰੇਮਾਗਨਿ ਬਿਨ ਨਿਮਰਤਾ ਨਹਿੰ ਹਉਮੈਂ ਪ੍ਰਤਿਆਗ।੧੦੬॥

Dohira

One can not develop love without God's grace
and without love one cannot flare up.
Without flaring up one cannot attain
Humanity and give up pride (106)

ਸ਼ਬਦ

ਮਾਯਾ ਮੋਹ ਵਿਡੰਬਨ ਕਰਹਿੰ ਇਨ ਤੇ ਚੀਤ ਨਾ ਧਰਿਓ ਰੇ।
ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਹੰਕਾਰ ਛੀਜਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖ ਇਨ ਤੇ ਲਰਿਓ ਰੇ ।
ਕਾਮ ਬਲੀ ਬਹੁ ਸੰਤ ਸਤਾਣੈ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸਰਨੀ ਪਰਿਓ ਰੇ ।
ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਏਹੁ ਜੁਗਤਿ ਬਨਾਈ ਹਉਮੈਂ ਦੈਂਤ ਜਕਰਿਓ ਰੇ ।
ਗੁਰ ਹੁਕਮਿ ਸੁਭ ਕਰਮ ਕਮਾਣੈ ਜਮ ਕਾ ਸੰਸਾ ਮਰਿਓ ਰੇ ।
ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਫਾਂਸੀ ਕਾਟੀ ਸਤਿ ਸੰਗ ਪਾਰ ਉਤਰਿਓ ਰੇ ।
ਜਯਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਤ ਪਾਈ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸੰਗ ਤਰਿਓ ਰੇ।੧੦੭॥

Shabad

A gurmukh considers lust of life to be a sham and never cares for it.
He struggles against anger avarice and ego
The lust has distressed many saints but has bowed before a gursikh.
The shabad of the Guru has so managed that the monster of ego has been shackled.
By performing noble deeds under the orders of the Guru fear of death is conquered.
We are free from the web of life and death and have got salvation.
Jaita has joined the congregation of Satguru
and has got released along with other saints. (107)

ਸਵੈਯਾ

ਜਹਿੰ ਮੁਸਕਲ ਅਤਿ ਸਰਿ ਆਨ ਬਨੇ, ਤਹਿੰ ਨਾਮੁ ਤੌਰ ਸੁਖਦਾਈ ਹੈ।
ਜਹਿੰ ਬੰਧਪ ਸੰਗ ਸਬ ਤਜ ਜੈਂ ਹੈਂ ਤਹਿੰ ਸੰਗ ਤੌਰੈ ਰਘੁਰਾਈ ਹੈ।
ਜਹਿੰ ਅੰਧ ਕੂਪ ਅੰਧਿਆਰ ਬਨੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਾਹਿੰ ਰੁਸਨਾਈ ਹੈ।
ਜਹਿੰ ਸਿੰਧੁ ਅਥਾਹ ਘੁਮਘੇਰ ਬਨੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਜਪਤੁ ਤਰ ਜਾਈ ਹੈ।
ਜਹਿੰ ਮਹਾਂ ਭਿਆਨਿਕ ਅਗਨਿ ਜਲੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਪਹੁਾਰ ਸਹਾਈ ਹੈ।੧੦੮।

Swaiyya

Your name soothes the one who is caught in a great difficulty
God looks after the person who is deserted by his friends and relatives.
When one is surrounded by darkness the name of God lights his way;
If the ocean becomes a limitless vortex, it can be crossed by remembering God
If one is surrounded by the flames of fire,
the rain of God's name provides succor (108)

ਚੌਪਈ

ਗੁਰ ਸਿਖਿ ਸੇਵਾ ਊਚ ਤੇ ਊਚੀ ।
ਗੁਰ ਸਿਖਿ ਸੇਵਾ ਸੂਚ ਤੇ ਸੂਚੀ ।
ਗੁਰ ਸਿਖਿ ਸੇਵਾ ਦੇਹਿ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ।
ਗੁਰ ਸਿਖਿ ਸੇਵਾ ਸਤਰੁ ਭਿ ਮ੍ਰਿਤਾ ।
ਗੁਰ ਸਿਖਿ ਸੇਵਾ ਉਤਮ ਧਰਮ ।
ਗੁਰ ਸਿਖਿ ਸੇਵਾ ਸੁਫਲ ਕਰਮ ।
ਗੁਰ ਸਿਖਿ ਸੇਵਾ ਤੇ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ।
ਗੁਰ ਸਿਖਿ ਸੇਵਾ ਉਤਰੈ ਕਲਮਲ ।
ਗੁਰ ਸਿਖਿ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਵਡਭਾਗਾ ।
ਜਾ ਕਾ ਮਸਤਕ ਸੋਇਆ ਜਾਗਾ ।
ਗੁਰ ਸਿਖ ਧੂਰੀ ਮੁਕਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ।
ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੇਵ ਨ ਦੂਖ ਬਿਆਪਤ ।
ਜਯਤੇ ਸਿਖਿ ਸੇਵਾ ਮੁਖ ਉਜਵਲ ।
ਗੁਰ ਸਿਖਿ ਸੇਵਾ ਤਰੀਐ ਭਉਜਲ॥੧੦੯॥

Chopayee

The service of the gursikh is the noblest deed
The service of the gursikh is the most sacred;
The service of the gursikh sanctifies the body
The service of the gursikh makes enemies, the friends;
The service of the gursikh is the highest creed;
The service of the gursikh is a fruitful activity;
The service of the gursikh cleanses the mind
The service of the gursikh removes the vice.
The service of the gursikh makes one fortunate
And his sleeping luck is awakened;
The dust of the gursikh's feet brings salvation
And all suffering is finished through the service of the gursikh;
O' Jaita, The service of the sikhs brightens one's face
And through it one gets salvation (109)

ਸਵੈਯਾ

ਪਾਂਚ ਬਡੇ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਦਰ ਹੈਂ ਅਰ ਪਾਂਚ ਕਾ ਮਾਨ ਹੈ ਗੁਰਦਰਬਾਰੇ।
ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਕੜਾ ਕਛ ਕੇਸ ਕੰਕਤ ਕਰ ਦੀਨਹਿੰ ਨਿਸਚੈ ਪਾਂਚ ਕਕਾਰੇ।
ਪਾਂਚ ਕਕਾਰ ਦੀਏ ਗੁਰ ਨੇ ਪੁੰਜ ਪਾਂਚ ਕਾ ਪਾਂਚ ਵਿਕਾਰਨ ਮਾਰੇ ।
ਭੇਦਕੋਇਗੋਪਨਹਿਇਨਮਹਿੰਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਪਾਂਚ ਪ੍ਰਭੂ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ॥੧੧੦.।

Swaiyya

There are five big gates to God's court and all are honorable.
The Guru has granted five symbols of the sword, the steel bangle, the underwear, the comb and the hair which are to be respected.
By giving these five symbols, the Guru Ji has destroyed five vices;
There is nothing secret about it that these five symbols are very dear to the Guru Ji (110)

ਸਵੈਯਾ

ਆਇੰ ਜਬਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅਭਿਲਾਖੀ
ਪਾਂਚ ਸੁ ਸਿੰਘਨ ਚਯਨ ਕਰੀਜੈ ।
ਸਕੇਸ ਕਰਹਿੰ ਇਸਨਾਨ ਸਬਹਿ ਜਨ
ਨਿਰਮਲ ਸਵਛ ਪੁਸਾਕ ਪਹਿਰੀਜੈ ।
ਨਿਰਮਲ ਕੰਬਰ ਦੇਹੁ ਬਿਛਾਈ
ਸਬ ਤਿਸ ਕੰਬਰ ਆਸਨ ਕੀਜੈ ।
ਕੰਬਰ ਊਪਰ ਰਾਖ ਲੋਹ ਪਾਤਰ
ਪਾਤਰ ਮਹਿ ਸਬ ਨਦਰਿ ਟਿਕੀਜੈ ।।੧੧੧।।

The mode of baptisation.

Swaiyya

When some persons desirous of Amrit arrive;
Five Singhs should be selected for the purpose
All of them should bathe themselves along with hair.
They should put on clean garments.
They should spread a clean blanket on the ground,
And all should take their seats on it.
They should place a steel bowl on it, And all of them should concentrate on it (111)

ਸਵੈਯਾ

ਪਾਂਚ ਕਕਾਰ ਸੰਪੂਰਣ ਦੇਖਿ ਕੈ
ਯਾਚਕ ਸਿਖਹਿ ਸੰਮੁਖ ਬੈਠੀਜੈ ।
ਜਲੋ ਬਤਾਸੇ ਲੋਹ ਪਾਤਰ ਮਹਿੰ ਡਾਰਿ ਕੈ
ਛਹਿ ਸਿਖ ਆਸਨ ਬੀਰ ਲਵੀਜੈ ।
ਹਾਥ ਪ੍ਰਥਮ ਸਿੰਘ ਖੰਡੇ ਕਉ ਲੇਕਰ
ਜਲੋ ਬਤਾਸੇ ਕਉ ਖੂਬ ਮਿਲੀਜੈ ।
ਜਪੁ ਕੋ ਪਾਠ ਕਰਹਿ ਸੰਗ ਤਿਹ ਸਿਖ
ਪਾਤਰਿ ਦੂਸਰ ਹਾਥ ਧੀਰਜੈ ॥੧੧੨॥

Swaiyya

After examining the five inviolate symbols inviolate
The sikhs desirous of Amrit should be seated in front
Water and sugar candies should be put in the steel bowl and the sikhs should sit in the posture of Bir Assan,
Holding a two pronged dagger in hand One Singh should stir well the water and the candies.
One Singh should recite the Jap Ji Sahib side by side;
While the other puts hands on the bowl (112)

ਸਵੈਯਾ

ਪਾਚਹੁੰ ਮਹਿੰ ਚਾਰ ਸੂ ਹੋਵਹਿੰ ਅਵਰ ਜੋਇ
ਪਾਤਰ ਊਪਰ ਹਾਥ ਰਖੀਜੈ ।
ਆਪਨ ਆਪਨ ਬਾਰ ਯੇ ਪਾਂਚਹੁੰ
ਪਾਂਚ ਹੀ ਬਾਣੀ ਕੋ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹੀਜੈ ।
ਜਪੁ ਜਾਪ ਸਵੈਯੇ ਚੌਪਈ ਅਨੰਦ ਕੋ
ਪਾਠ ਸੋ ਪਾਹੁਲ ਤਿਆਰ ਕਰੀਜੈ ।
ਪਾਂਓ ਚੁਲੇ ਮੁਖ ਪਾਵਹਿ ਸੁ ਯਾਜਕ
ਏਤ ਹੀ ਨੇਤਰ ਕੇਸ ਪਵੀਜੈ ॥੧੧੩॥

Swaiyya

The four others out of the five Singhs should put their hands on the steel howl;
All the five turn by turn should recite the gurbani.
By reciting Jap, Jaap, Swaiyye, Chopayee and Anand
They should prepare the Amrit.
After this the desirous ones should receive five mouth-fuls of Amrit in their mouth;
And similarly five mouth-fuls in their Eyes and hair (113)

ਸਵੈਯਾ

ਪ੍ਰਿਤਿ ਏਕ ਚੁਲੇ ਸੰਗ ਯਾਚਕ ਮੁਖ ਤੇ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕੀ ਫਤਿਹਿ ਗਜਾਵੈ ।
ਯਾਚਕ ਸਿੰਘ ਜੋ ਅਵਰ ਭਿ ਹੋਇ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਏਕੁ ਹੀ ਪਾਤਰ ਪਾਵੈ ।
ਰਹਿਤ ਕੁਰਹਿਤ ਬਤਾਇ ਕੈ ਸਭਹਿਨ
ਅਰਦਾਸ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦਵਾਵੈ ।
ਪੁਨ ਸਭ ਏਕੁ ਹੀ ਬਰਤਨ ਮਾਹਿੰ
ਏਕਠਿ ਖਾਨ ਔ ਪਾਨ ਕਰਾਵੈ ।੧੧੪।।

Swaiyya

When mouthful of Amrit is put on the desirous one,
He should utter loudly slogan of victory of God.
If there are any other desirous Singhs
They should take Amrit from the same bowl
All of them should be told the rules of conduct and misconduct;
Ardas should be performed and Prashad should be distributed;
Then all of them should join at the same utensil
To partake of the langar (114)

ਸਵੈਯਾ

ਅਬ ਰਹਿਤ ਸੁਨਹੁ ਗੁਰ ਸਿੰਘਨ ਕੀ
ਹਰਿ ਧਿਆਨ ਧਰੇ ਉਰ ਜੁਧ ਚਿਤਾਰੇ ।
ਜਬ ਆਰਿਤ ਆਇ ਪੁਕਾਰ ਕਰਹਿ
ਨਿਜ ਸੂਖ ਤਜੇ ਤਿਨ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ।
ਨਹਿ ਜਾਤ ਸੁਜਾਤ ਬਿਚਾਰ ਕਰਹਿੰ
ਅਰ ਪੂਤ ਖੁਦਾਇ ਜਨਾਹਿੰ ਸਬਾਰੇ ।
ਰਹੁ ਰੀਤ ਗਹਿੰ ਨਹਿੰ ਬਿਪਰਨ ਕੀ
ਅਰ ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਮੋਖ ਦੁਆਰੇ ।।੧੧੫।।

Rules of Conduct

Swaiyya

Now listen to the rules of conduct of the Singhs
While meditating on the actions of war
When a sufferer comes and make an appeal the gursikh should alleviate his suffering, not caring for his own comfort.
And consider everybody to be the off-spring of God
They should give up the brahmnical rituals
And attain salvation through the path of gurmat (115).

ਸਵੈਯਾ

ਸਿੰਘ ਸਸਤ੍ਰ ਸਜਾਇ ਸਨੇਹ ਤਨਹਿ
ਜੋਊ ਨੀਕ ਨਿਸਾਨ ਹੈ ਈਸਰ ਕੇਰਾ ।
ਬਿਨ ਸਸਤ੍ਰਨ ਨਰੁ ਸ੍ਰਿਗਾਲ ਬਨੇ
ਸਬ ਭਾਨ ਮਿਟੇ ਦ੍ਰਿਗ ਤੀਸਰ ਕੇਰਾ ।
ਜਪ ਜਤ ਸਤ ਸੰਜਮ ਸਸਤ੍ਰਨ ਸੋਂ
ਤਪ ਦਾਇਮ ਚਲਹਿ ਤਪੀਸਰ ਕੇਰਾ ।
ਖਗ ਖੰਡ ਅਖੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਬਡੇ
ਇਹੋ ਨਾਮੁ ਸਹੀ ਜਗਦੀਸਰ ਕੇਰਾ ॥੧੧੬॥

Swaiyya

The Singhs should fondly don the weapons on the body
The weapons are the grand symbols of God
Men without weapons become mere Jackals
Without them the light of the third eye fades out
The Singhs should practice meditation,truth and discipline along with the weapons;
And meditate like acolytes
The sword, The doubleedged dagger indivisible, Shap And Great;
Are true and correct names of God (116).

ਸਵੈਯਾ

ਨਹਿ ਖੰਡ ਕਰਹਿ ਸਿੰਘ ਰੋਮਨ ਕਉ
ਔ ਰੋਮਾਂਤਕ ਮੂਲ ਨਹਿ ਰੋਮ ਛੁਹਾਵੈ ।
ਦਸਤਾਰ ਸਜਹਿ ਸਿੰਘ ਸਾਬਤ ਸੂਰਤਿ
ਨਾਕ ਔ ਕਾਨ ਨਹਿ ਬਿਧਵਾਵੈ ।
ਜਬ ਸਿੰਘ ਬੀਨਿੰਦ ਹੈ ਸਿੰਘ ਕੋਇ
ਤਉ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਗਜਾਵੈ ।
ਜਬ ਭੋਜਨ ਬਿੰਜਨ ਸਿੰਘ ਕਰਹਿ
ਅੰਨ ਭੂਖਹਿ ਦੇ ਕਰ ਪਾਛੇ ਖਾਵੈ ।।੧੧੭।।

Swaiyya

The Singhs should never disgrace their hair ;
Their hair should never be touched by a razor ;
The Singhs should remain perfect in their appearance and don turbans on their heads.
They should not get their nose or ears pierced
When a Singh comes across another Singh,
he should greet him with the slogan of victory.
When a Singh eats his food, before eating
He should serve it to other hungry ones (117).

ਸਵੈਯਾ

ਹੁਕਾ ਔ ਕੁਠਾ ਚਰਸ ਤਬਾਕੂ
ਭੂਲਹਿ ਸਿੰਘ ਨਜੀਕ ਨ ਜਾਵੈ ।
ਵਸਤ੍ਰ ਸੂਹਾ ਨਸਵਾਰ ਤਜਹਿ
ਨਹਿੰ ਹੁਕਈ ਕੈ ਸੰਗ ਪ੍ਰੀਤ ਬੜਾਵੈ ।
ਨਿਤ ਨੀਤ ਕਰਹਿ ਸੰਗ ਸਿੰਘਨ ਕਾ
ਅਸਿੰਘਨ ਫੋਕਟ ਪ੍ਰੀਤ ਨਹਿੰ ਪਾਵੈ ।
ਨਿਤ ਨੀਤ ਕਰਹਿ ਸੰਗ ਨਾਰੁ ਨਿਜੈ
ਪਰ ਨਾਰੁ ਸੁਤਾ ਨਿਜ ਮਾਤ ਜਨਾਵੈ ॥੧੧੮॥

Swaiyya

A Hucca, Kuttha Meat, opium and Tobacco
Should never be touched by a Singh by mistake
He should give up the use of red clothes and nasal powder;
He should have nothing to do with the smokers
He should ever remain in the company of the Singhs
And should not have any relations with the non-Singhs
He should keep company with his own wife and treat every other women as his mother (118)

ਸਵੈਯਾ

ਅਰਪਨ ਪੂਜਨ ਸੂਖਨ ਤਰਪਨ
ਪੂਛਨ ਬਰਤ ਕੋ ਸਿੰਘ ਬਿਦਾਰੈ ।
ਸਗਨ ਮਹੂਰਤ ਜੰਤਰ ਮੰਤਰ
ਤੰਤਰ ਕਾ ਨਹਿ ਭਰਮ ਚਿਤਾਰੈ ।
ਹੋਮ ਸ੍ਰਾਧ ਵਿਵਰਜਿਤ ਹਹਿੰ ਸਿੰਘ
ਰਾਸੀ ਔ ਗ੍ਰਹਿ ਦਿਸ ਨਾਹਿੰ ਬਿਚਾਰੈ ।
ਝੂਠ ਕਪਟ ਛਲ ਚੋਰੀ ਔ ਯਾਰੀ
ਨਿੰਦ ਜੂਆ ਅਨਿਯਾਯ ਨਿਵਾਰੈ ॥੧੧੯॥

Swaiyya

The offerings, worships, boons and predictions
And facts should be abstained by the Singhs ;
Auspicious times and beginnings and amulets and charms
Should be given up as an illusion
Distributing food in the memory of the dead is forbidden
A Singh should not consider the direction and zodiacs of the stars;
He should avoid falsehood, cunning, theft and bad company;
And should give up back-biting, gambling and injustice(119).

ਸਵੈਯਾ

ਉਤਮ ਕਿਰਤ ਵਿਉਪਾਰ ਕੀ ਹਹਿ
ਸਿਘ ਕੂੜ ਕੁਸਤ ਨ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ।
ਮਧਮ ਕਿਰਤ ਕਿਸਾਨ ਕੀ ਜਾਨਿ ਕੈ
ਸਿੱਘ ਦਹਿ ਨਾਖਨ ਕੀ ਕਰ ਖਾਵੈ।
ਸਿੱਘ ਕਬਹੁੰ ਨਹਿੰ ਚਾਕਰ ਹੋਵਹਿ
ਹੋਹਿ ਤਉ ਸੈਨਿਕ ਸੇਵ ਸੁਹਾਵੈ ।
ਏਕੁ ਅਕਾਲ ਬਿਨਾ ਸਿੱਘ ਅਵਰਨ
ਦੇਵਨ ਪਹਿ ਨਹਿੰ ਸੀਸ ਝੁਕਾਵੈ ।।੧੨੦।।

Swaiyya

Trading is a noble vocation
A Singh should not earn his livelihood by falsehood
The vocation of a farmer is of medium type
A Singh should earn his bread by the sweat of his brow
A Singh should never accept another's employment
Only service in the army is dignified
Except the one Almighty God, a Singh should
Not make obeisance to other gods (120)

ਸਵੈਯਾ

ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਸੰਪਤ ਪਰ ਕਬਹੂੰ
ਸਿੰਘ ਨਹਿ ਭੂਲਹਿ ਆਂਖ ਟਿਕਾਵੈ ।
ਕਿਰਤ ਕਰਹਿ ਦਹਿ ਨਾਖਨ ਕੀ ਸਿੰਘ
ਔਰਨ ਕਾ ਹਕ ਮੂਲ ਨ ਖਾਵੈ ।
ਨਿਸਸਤ੍ ਤੈ ਨਹਿ ਚੋਟ ਕਰਹਿ ਸਿੰਘ
ਚੋਟ ਪਿਛੋਰ ਨਹਿੰ ਕਬਹੂੰ ਲਾਵੈ ।
ਮੜੀ ਔ ਮਸਾਣੀ ਗੋਰ ਬਤਾਣੀ
ਭੂਲਹਿ ਸਿੰਘ ਨਹਿੰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਵੈ ।।੧੨੧।।

Swaiyya

Other persons' wealth and property should never tempt a Singh
He should earn his living honestly
And should desist from infringing on others rights
A Singh should never attack an unarmed person;
Nor attack anybody by deceit
The cremation ground, grave-yards and idols
Should never make a Singh bow his head (121)

ਸਵੈਯਾ

ਜੋ ਨਿਜ ਕਉ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਜਾਨੈ
ਬੇਮੁਖ ਕਾ ਸਿੰਘ ਭੋਜ ਨਹਿੰ ਸੇਵੈ ।
ਆਪਨ ਇਸਟ ਬਿਨਾ ਅਵਰਨ ਕਾ
ਸਿੰਘ ਕਬਹੂੰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਹਿੰ ਲੇਵੈ ।
ਮਤਿ ਪ੍ਰਵਿਰਤ ਭਏ ਤਿਨ ਜਨ ਕੀ
ਅਵਰਨ ਕਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੋ ਜੇਵੈ ।
ਅਰ ਫਿਰ ਸਿਦਕ ਭਿ ਡੋਲਹਿ ਤਿਸ ਕਾ
ਸਮ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੋ ਸਭਸ ਜਨੇਵੈ ।੧੨੨।।

Swaiyya

If a person considers himself his own bread-giver
He is self- centered and a Singh should not accept food from him,
Except his own ideal, the others
Are not fit to show kindness to a Singh.
The person who gets food from others
Loses his good sense comletely.
His faith becomes shaky,
If he regards everybody's food as equal (122)

ਸਵੈਯਾ

ਅਲਪ ਆਹਾਰ ਕਰਹਿ ਕਮ ਸੋਵਹਿ
ਲੋਭ ਵਸਹਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਹਿੰ ਖਾਵੈ ।
ਨਿੰਦਹਿ ਨਹਿੰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਉ ਕਬਹੂੰ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕੀ ਸੁ ਦੇਨ ਗਣਾਵੈ ।
ਖਾਨ ਔ ਪਾਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਬਹੂੰ
ਤਨ ਮਨ ਮਾਫਕ ਹੋਇ ਸੁ ਪਾਵੈ।
ਜੇਤਸ ਅੰਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਬਹੂੰ
ਪਹਿਰ ਪੋਸਾਕ ਹਮੇਸ ਜੀਮਾਵੈ ॥੧੨੩॥

Swaiyya

A Singh should take scant food and should sleep less
He should not be tempted to eat more due to greed;
He should never speak ill of the food ;
And should consider it the blessing of God
All the foods and drinks are sacred
Only if they suit one's body
All the foodgrains are holy ;
One should dress oneself in order to eat (123)

ਸਵੈਯਾ

ਸਾਸ ਜਬਹਿ ਕੋਇ ਤਿਆਗਤ ਹੈ
ਤਬ ਸਿੰਘ ਮਨਹਿੰ ਨਹਿੰ ਸੋਕ ਮਨਾਵੈ ।
ਆਸਨ ਭੂਮਿ ਪੈ ਨਾਹਿੰ ਕਰਹਿ ਸਿੰਘ
ਪਹਿਲ ਸੋ ਮੰਚ ਪੈ ਆਸਨ ਲਾਵੈ ।
ਹੁਕਮ ਹਰਿ ਕਾ ਹੂ ਆ ਸਤਿ ਮਾਨੈ
ਚੀਤ ਕਰਹਿ ਸੋਇ ਭੋਜਨ ਪਾਵੈ ।
ਅੰਚਕ ਪੰਚਕ ਚੀਤ ਧਰਹਿ ਨਹਿੰ
ਨਾਮ ਜਪੈ ਪ੍ਰਭ ਕੀਰਤ ਗਾਵੈ ।੧੨੪।।

– ਇਤਿ –

Swaiyya

When some -body breathes his last,
A Singh should not feel mournful.
The deadbody should not be lowered to the ground
And should be allowed to lie on bed;
The 'Will' of God should be accepted as true
And a Singh should eat anything he likes
He should not pay attention to superstitions
And should meditate on God and sing his praises (124)

The End